

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรกิจปัญฺฑิตย

The Relationship Between Learning Behavior And low Academic Achievement
Of Dhurakij Pundit University Student.;

โดย

นภาพรณ จันทรศัพท

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจาก มหาวิทยาลัยธรรกิจปัญฺฑิตย

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9745-93-0

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์		
ผู้วิจัย	อาจารย์นภการณ์ จันทร์ศัพท์	สถาบัน	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปีที่พิมพ์	2548	สถานที่พิมพ์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์		จำนวนหน้างานวิจัย	119 หน้า
	: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์		
คำสำคัญ	พฤติกรรมการเรียน	ลิขสิทธิ์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) มี
วัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ข้อคือ 1).เพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 2).เพื่อหาระดับความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และ
3).เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
กว่า 2.00 ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 426 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ
เชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิง ได้แก่ สถิติ
ไควสแควร์(Chi-Square)เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ และใช้สัมประสิทธิ์คราเมอร์วี (Cramer's V) เพื่อหาระดับความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยสาเหตุแต่ละปัจจัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนซึ่งเป็นปัจจัยสาเหตุหลักในการศึกษาวิจัยครั้งนี้นั้น
จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นมีพฤติกรรมการ
เรียนในทุก ๆ ด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่พฤติกรรมการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการเข้าเรียนทุกครั้ง ยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระ รองลงมาคือจะขยันเรียนมาก
ขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย รองลงมาคือการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มจะมีส่วนร่วม
เสมอ พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียน ส่วน
ปัจจัยในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่วิธีการ
สอนของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของ
มหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยในด้านการปรับตัวในการศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยในด้านความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถใน
การเรียนของตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยในด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิตมีค่าเฉลี่ย

อยู่ในระดับมาก และปัจจัยสุดท้ายคือปัจจัยในด้านการเลือกอาชีพในอนาคตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมการเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้สาเหตุของการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัว การศึกษาของบิดา/มารดา การประกอบอาชีพของบิดา/มารดา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย พบว่าวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน และการจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถของตนเอง การตั้งเป้าหมายในชีวิต และการเลือกอาชีพในอนาคต พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการวิเคราะห์หาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุแต่ละปัจจัยทั้งปัจจัยสาเหตุหลักและปัจจัยรอง ด้วยสัมประสิทธิ์ Cramer's V นั้นพบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่วิเคราะห์นั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ในระดับที่ต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ตั้งแต่ 0.005-0.171 หรือตั้งแต่ร้อยละ 0.5 ถึงร้อยละ 17.1

ในด้านของปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นและคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัญหาและอุปสรรคที่ตอบมากที่สุดคืออาจารย์ผู้สอน รองลงมาเป็นเรียนไม่เข้าใจ รองลงมาเป็นปัญหาของตนเองคือไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้นในการเรียน

เลขทะเบียน.....	0179302
มีเลข.....
เลขที่.....	378.1111
	พ ๒๕๖
	๒๕๖๒

Title : The Relationship Between Learning Behavior And low Academic Achievement
Of Dhurakij Pundit University Students

Researcher: Napaporn Juntarasab Institution : Dhurakij Pundit University
Year of Publication : 2005 Publisher : Dhurakij Pundit University
Sources : Dhurakij Pundit University No. of page : 119 pages
Keyword : Learning behavior Copy right : Dhurakij Pundit University

Abstract

The study of the relationship between learning behavior and low academic achievement of Dhurakij Pundit University Students was conducted using survey research. The objectives of the study are : 1) to study factors related to low academic achievement of Dhurakij Pundit University students ,2) to measure the effects of relationship between those factors and Dhurakij Pundit University Students' low academic achievement , and 3) to investigate problems and difficulties that affect Dhurakij Pundit University Students' low academic achievement . Questionnaires were used as the instrument to collect data in this study.

The sample consisted of 426 first-year students who were enrolled in the regular four-year undergraduate degree program and had below 2.00 grade point average. Data analysis was performed using descriptive statistics such as frequencies, means, and standard deviations. In addition, Chi-square statistics were also used to test hypothesized relationship between several factors and low academic achievement. In this study, Cramer's V coefficients were used to investigate the effects between each factor and low academic achievement.

The results indicate that students who had low academic achievement had a moderate score in every aspect of learning behavior. On average , the students scored highest in class attendance, followed by the attempt to spend more time to study after obtaining low examination grades. The third ranked average score was participation in the group projects, while the lowest average score belonged to the category of class participation. The factors related to the university's course delivery were found moderate, with the lecturers' teaching methods mostly influencing students' understanding and learning of the subject matters. The study also indicates that students scored highly in terms of participation in university-wide extracurricular activities. As for the factors for self-adjustment to higher education, it was noted that students' average score were also high in this dimension. On

average, students rare high in their perceived ability to learn in class. Other high average scores included factors of life goals and expectation of future careers.

Based on hypothesis testing, the results show that low academic achievement was not caused by learning behavior . The social and economic characteristics including students' average monthly allowances/income, average monthly income of family members, parents' level of education and parents' occupations were not statistically significant . The effect of lecturers' teaching methods as well as arrangement of class sections on student's low academic achievement was found statistically significant at 0.05 level. Factors of participation in university-wide extracurricular activities, students' perceived ability to learn in class, life goals and expectation of future careers were not found statistically significant. Consequently, these factors did not have any effect on students' low academic achievement .

The analysis of relationship between the aforementioned factors and low academic achievement by considering Cramer's V coefficients shows marginal relationship ,with coefficients ranging from 0.005 to 0.171 ,or 0.05-17.1% .

According to the results of the study. the problems and difficulties that mostly affected students' low academic achievement were lecturers' inadequate teaching methods, followed by students' lack of understanding of the subject, and lack of motivation and enthusiasm to learn, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้รับการสนับสนุนจากทุนสนับสนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ รวมทั้งกรรมการทุกท่านที่พิจารณาแก้ไข ท้วงติง และแนะนำเพื่อความถูกต้องเหมาะสม กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อุปถัมภ์ สายแสงจันทร์ ที่ชี้แนะแนวทางในการศึกษาวิจัย รวมทั้งขอบคุณอาจารย์ผู้สอนในหลาย ๆ กลุ่มเรียน ที่ให้ความอนุเคราะห์สละเวลาในการแจกแบบสอบถามนักศึกษาในกลุ่มเรียน ได้แก่ อาจารย์วีรวรรณ ศักดาจิระเจริญ อาจารย์มนชยา เจียงประดิษฐ์ อาจารย์สมบูรณ์ พวงแก้ว อาจารย์ ผกาพรรณ ว่องวุฒิพรชัย อาจารย์อรุณศรี พงศ์สุพัตต์ อาจารย์ปณิษฐา มีชอบธรรม อาจารย์เฉลิมสิน สิงห์สนอง อาจารย์ศศิธร อนันตโสภณ ดร.รังสิต ครจิตติ อาจารย์นฤมล ถนอมพงษ์ชาติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณงนุช ศรีธนาอนันต์ อาจารย์ชงศ์สุดา โดแก้ว อาจารย์กิตติยาการ อิศรางกูร ณ อยุธยา อาจารย์สุฎีกา รักประสูติ อาจารย์จงจิตต์ พิมพาลัย อาจารย์ชะเอิน อาจารย์ชัยเกษ์ กลางเพิ่มาย อาจารย์บัวไลลักษณ์ สายเสนห์ อาจารย์จุฬาทิพย์ ทวีสุข ดร.ศุภรา คณะสุวรรณ ที่ช่วยแปลและเรียบเรียงบทคัดย่อภาษาอังกฤษ และนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดี รวมทั้งบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อ เช่น คุณยวีร์ชัย ฝ่ายทะเบียนฯ ฝ่ายการเงิน และขอขอบพระคุณทุกท่านอีกครั้งทั้งที่ระบุและไม่ระบุนามไว้ ณ ที่นี้ คุณประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยนี้ขอมอบให้กับทุกท่านที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามตัวแปร	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของพฤติกรรม	7
กระบวนการทางพฤติกรรม	7
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้	9
พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้	10
ทฤษฎีพหุปัญญา	10
หัวข้อสำคัญในทฤษฎีพหุปัญญา	12
ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีพหุปัญญากับทฤษฎีเขาวงกตปัญหาอื่น ๆ	13
ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดจากทฤษฎีการเรียนรู้ 5 ทฤษฎี	13
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	22
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	25
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
กรอบแนวคิดในการวิจัย	30
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	
ประชากรและตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34

สารบัญ (cia)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	37
ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา	41
ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	43
ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	46
ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	74
ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	
ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	
ส่วนที่ 8 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	87
ส่วนที่ 9 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	91
ส่วนที่ 10 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	
ส่วนที่ 11 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการเลือกอาชีพในอนาคตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	
ส่วนที่ 12 ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่วิเคราะห์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	
ส่วนที่ 13 ปัญหาและอุปสรรค	99
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	111

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	
ก. แบบสอบถาม	115
ข. ประวัติผู้วิจัย	119

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศ	37
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามคณะวิชา	37
3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับผลการเรียน	38
4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน	38
5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว	39
6	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา	39
7	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา	40
8	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามอาชีพของบิดา	40
9	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามอาชีพของมารดา	41
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา จำแนกตามพฤติกรรมการเรียน	41
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	43
12	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านการเข้าเรียน จำแนกตามระดับผลการเรียน	46
13	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านความสนใจ และตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอนจำแนกตามระดับผลการเรียน	47
14	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านการเข้าเรียน ก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอนจำแนกตามระดับผลการเรียน	48
15	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านความ กระตือรือร้นจำแนกตามระดับผลการเรียน	49
16	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้าน ความพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียน ด้วยการท่องจำจำแนกตามระดับผลการเรียน	50
17	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านการ จดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจกสิ่งที่อาจารย์สอน จำแนกตามระดับผลการเรียน	51
18	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้าน การซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียน จำแนกตามระดับผลการเรียน	52

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย ในชั้นเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน	53
20	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงาน กลุ่มจำแนกตามระดับผลการเรียน	54
21	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียน ในห้องเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน	55
22	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การพยายามทำการบ้าน/รายงานด้วยตนเอง จำแนกตามระดับผลการเรียน	56
23	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่ง จำแนกตามระดับผลการเรียน	57
24	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียนจำแนกตาม ระดับผลการเรียน	58
25	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยาย จำแนกตามระดับผลการเรียน	59
26	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน ในห้องเรียนมักจะนั่งใกล้กับเพื่อนที่ตั้งใจเรียน จำแนกตามระดับผลการเรียน	60
27	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน ความอยากรู้มากกว่าที่อาจารย์สอนจำแนกตามระดับผลการเรียน	61
28	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบจำแนกตามระดับผลการเรียน	62
29	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน	63

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
30	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือและได้ทำตามแผนนั้นจำแนกตามระดับผลการเรียน	64
31	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การรีบทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันที จำแนกตามระดับผลการเรียน	65
32	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การถามเพื่อนและอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจจำแนกตามระดับผลการเรียน	66
33	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การนำเสนอหา/ประเด็นต่าง ๆ จากที่เรียนมาพูดคุยกับ เพื่อนหลังเลิกเรียนจำแนกตามระดับผลกรเรียน	67
34	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การที่จะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย จำแนกตามระดับผลการเรียน	68
35	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การให้เวลาเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอจำแนก ตามระดับผลการเรียน	69
36	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับผลการเรียน	70
37	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน เมื่อมีเวลาว่างมักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิชาการ จำแนกตามระดับผลการเรียน	71
38	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน เมื่อมีเวลาว่างมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชาต่างๆที่เรียนไปแล้ว จำแนกตามระดับผลการเรียน	72
39	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้าน การเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน	73
40	จำนวนและร้อยละของคณะวิชาของนักศึกษาจำแนก ตามระดับผลการเรียน	74

สารบัญตาราง(ต่อ)

ด เรางที่		หน้า
41	จำนวนและร้อยละของรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของนักศึกษาจำแนกตามระดับผลการเรียน	75
42	จำนวนและร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวจำแนกตามระดับผลการเรียน	76
43	จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาจำแนกตามระดับผลการเรียน	77
44	จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาจำแนกตามระดับผลการเรียน	78
45	จำนวนและร้อยละของการประกอบอาชีพของบิดาจำแนกตามระดับผลการเรียน	79
46	จำนวนและร้อยละของการประกอบอาชีพของมารดาจำแนกตามระดับผลการเรียน	80
47	จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันจำแนกตามระดับผลการเรียน	81
48	จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสมจำแนกตามระดับผลการเรียน	82
49	จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการเรียนมีผลต่อผลการเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน	83
50	จำนวนและร้อยละของวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจจำแนกตามระดับผลการเรียน	84
51	จำนวนและร้อยละของการจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเองจำแนกตามระดับผลการเรียน	85
52	จำนวนและร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามระดับผลการเรียน	86
53	จำนวนและร้อยละของการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นจำแนกตามระดับผลการเรียน	87
54	จำนวนและร้อยละของการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้กระตือรือร้นมากขึ้นจำแนกตามระดับผลการเรียน	

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
55	จำนวนและร้อยละของการคบเพื่อนจำแนกตามระดับผลการเรียน	89
56	จำนวนและร้อยละของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจำแนกตามระดับผลการเรียน	90
57	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้จำแนกตามระดับผลการเรียน	91
58	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้จำแนกตามระดับผลการเรียน	92
59	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นจำแนกตามระดับผลการเรียน	93
60	จำนวนและร้อยละของการมีเป้าหมายในชีวิตจำแนกตามระดับผลการเรียน	94
61	จำนวนและร้อยละของการให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน	95
62	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่วิเคราะห์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	96
63	จำนวนและร้อยละของปัญหาและอุปสรรคที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	97
64	จำนวนและร้อยละของสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่ามหาวิทยาลัยควรสนับสนุน/ส่งเสริม/หรือปรับปรุงแก้ไขในด้านที่เกี่ยวข้องและคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	98

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศทุกด้าน และทุกระดับ โดยเฉพาะ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ช่วยสร้างเยาวชนซึ่งจะเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบในหน้าที่อันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต มหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันวิชาการชั้นสูง มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ และภารกิจสำคัญอย่างหนึ่งคือ การผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปรับใช้สังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลสังคม ย่อมเป็นที่ทราบดีว่าปัจจัยหลักที่เป็นองค์ประกอบของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา คือ ผู้บริหารสถาบัน อาจารย์ผู้สอน และนิสิตนักศึกษา ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกัน ดังที่ วิลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527) ได้กล่าวทั้ง 3 องค์ประกอบไว้ว่า ผู้บริหารสถาบันจำเป็นต้องศึกษาสภาพของ อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาว่ามีสภาพเป็นมาอย่างไร มาจากสถานภาพและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันอย่างไร มีลักษณะธรรมชาติเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะได้จัดบรรยากาศทางวิชาการและการให้บริการทางการศึกษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน คือ นักศึกษาให้มากที่สุด ในส่วนของอาจารย์ผู้สอน จำเป็นต้องศึกษาสภาพของนักศึกษาหรือผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพความต้องการในการศึกษา อิทธิพลที่มีผลต่อการเรียนรู้ ความคาดหวังและธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ได้รับทราบข้อมูลพื้นฐานในการจัดการศึกษาได้อย่างถูกต้องและตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาและลดช่องว่างระหว่าง นักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาของนักศึกษาในด้านการเรียน เศรษฐกิจและสังคม ปัญหาครอบครัวและปัญหาส่วนตัวที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาและแนะแนวเพื่อช่วยแก้ปัญหาของนักศึกษา และในส่วนของนักศึกษาจำเป็นต้องมีการศึกษาและเข้าใจสภาพของนักศึกษาด้วยตนเอง เข้าใจระบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเพื่อลดความวิตกกังวลและความตึงเครียดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ซึ่งต้องปรับตัวให้เข้ากับสถาบัน สิ่งแวดล้อม วิธีการศึกษา เพื่อน และคณาจารย์เมื่อแรกเข้ามาศึกษาในสถาบัน ส่วนใหญ่นักศึกษาเหล่านี้จะประสบกับความวุ่นวาย ขาดที่พึ่ง สับสน ส่วนทางด้าน การเรียนอาจพบกับปัญหาการจดคำบรรยายทางวิชาการ การทำรายงาน ไม่รู้จักวิธีการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการเรียนรู้ศึกษาที่แปลกแตกต่างไปจากสภาพการเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา หรือในระดับการศึกษาก่อนหน้านี้ จึงมีผลทำให้นักศึกษาบังเกิดความคับข้องใจ ประกอบกับความไม่เคยชินในระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้นักศึกษาไม่สามารถหาใครเป็นที่พึ่งได้ เมื่อยามประสบปัญหาและการปรับตัวด้านการเล่าเรียน ในส่วนของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียน โดยตรงนั้น Novak และ Gowin (1984) ได้เขียนไว้ว่า การเรียนเป็นความรับผิดชอบของแต่ละ

คนโดยเฉพาะ คนอื่นๆจะเข้ามาร่วมรับผิดชอบด้วยไม่ได้ ส่วนครูจะต้องมีความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาที่นำมาสอนและเข้าถึงเกณฑ์แห่งความเป็นเลิศในเรื่องที่สอนนั้น ๆ สภาพการณ์ได้แก่ตัวบริบทที่ประสบการณ์ในการเรียนเกิดขึ้นและสภาพการณ์จะมีอิทธิพลต่อการที่ครูกับนักเรียนได้มีส่วนรับรู้ความหมายร่วมกันตามที่มีอยู่ในหลักสูตร

เนื่องจากในการเรียนการศึกษาทุกระดับ ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็มีด้วยกันหลายปัจจัยและมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน การศึกษานั้นโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่สามารถออกไปประกอบอาชีพตามสายอาชีพต่างๆ ในจำนวนนักศึกษาที่ศึกษามีทั้งนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งมีปัจจัยสาเหตุหลาย ๆ ด้านที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งกลุ่มหลังคือกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานเป็นกลุ่มที่น่าสนใจที่จะศึกษาโดยจะศึกษาถึงพฤติกรรมกรเรียนซึ่งผู้วิจัยคาดคะเนสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ว่าน่าจะเป็นปัจจัยสาเหตุหลักที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และปัจจัยรองอื่นๆซึ่งที่ศึกษาในที่นี้ประกอบด้วย ปัจจัยด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย การเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถของตนเอง การตั้งเป้าหมายในชีวิต และการเลือกอาชีพในอนาคต ซึ่งเป็นสาเหตุหรือมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยในที่นี้จะศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ในปีการศึกษา 2547 เนื่องจากเป็นกลุ่มที่เพิ่งเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย อีกทั้งหากพบว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและเป็นปัจจัยที่สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ จะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง สำหรับการศึกษานี้จะต้องศึกษาต่อไปคือในชั้นปีที่ 2 3 และชั้นปีที่ 4 เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาออกไปได้ตามระยะเวลาการศึกษาที่กำหนด รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และสำหรับใช้เป็นแนวทางปรับปรุง และแก้ไข เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนเองตลอดจนมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. เพื่อหาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

สมมติฐานหลัก

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานรอง

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การตั้งเป้าหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การเลือกอาชีพในอนาคตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ขอบเขตการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.00-1.99 และใช้ข้อมูลนักศึกษาทุกคณะวิชา โดยในที่นี้ศึกษาจากนักศึกษาชั้นปี 1 หลักสูตร 4 ปีในปีการศึกษา 2547

นิยามตัวแปร

การศึกษาปัจจัยสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กำหนดตัวแปรที่จะวิเคราะห์ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรที่วิเคราะห์ดังนี้
 - 1.1 จำนวนครั้งในการเข้าชั้นเรียน
 - 1.2 ความสนใจต่อการเรียน
 - 1.3 ความกระตือรือร้นในการเรียน
 - 1.4 การเข้าห้องเรียนตรงเวลา
 - 1.5 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การตอบสนองการซักถาม การซักถาม การให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย
 - 1.6 การทำการบ้านด้วยตนเอง
 - 1.7 การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง
 - 1.8 การส่งการบ้านตรงเวลา
 - 1.9 การตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียน
 - 1.10 การพูดคุยกับเพื่อนในชั้นเรียน
2. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย ตัวแปรที่วิเคราะห์ ดังนี้
 - 2.1 คณะวิชา

- 2.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของตนเอง
- 2.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว
- 2.4 ระดับการศึกษาของบิดา/มารดา
- 2.5 อาชีพของบิดา/มารดา
3. ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยตัวแปรที่วิเคราะห์ดังนี้
 - 3.1 จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวัน
 - 3.2 ช่วงเวลาในการเรียน
 - 3.3 การจัดกลุ่มเรียน แบ่งเป็น กำหนดให้ลงทะเบียนตามกลุ่ม และการเลือกกลุ่มเรียนเอง
 - 3.4 วิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
4. การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ตัวแปรที่วิเคราะห์ดังนี้
 - 4.1 การให้ความสนใจในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย
 - เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง
 - ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย
 - เข้าร่วมกิจกรรมบ้างบางกิจกรรม
5. การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยความคิดเห็นต่อการปรับตัวในแต่ละด้าน ดังนี้
 - 5.1 วิธีการเรียน
 - 5.2 สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
 - 5.3 การคบเพื่อน
 - 5.4 การที่ต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น
6. ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง ประกอบด้วยตัวแปรที่วิเคราะห์ดังนี้
 - 6.1 ความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษา
 - 6.2 ความสามารถในการค้นคว้าศึกษาด้วยตนเอง
 - 6.3 ความสามารถในการเรียนเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดี
7. การตั้งเป้าหมายในชีวิต ประกอบด้วย ตัวแปรที่วิเคราะห์ คือ การตั้งเป้าหมายในชีวิต
8. การเลือกอาชีพในอนาคต ประกอบด้วย ตัวแปรที่วิเคราะห์ คือ การให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงกับคณะ/สาขาวิชาที่เรียน

เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การเรียนรู้ของนักศึกษาโดยประกอบการเข้าเรียน ความสนใจ ความตั้งใจในการเรียน การเข้าห้องเรียน ความกระตือรือร้นในการเรียน การเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ การจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่อาจารย์สอน การซักถาม/ตอบคำถามในชั้นเรียน การให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน การทำรายงานกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่ม การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน การพยายามทำการบ้าน/รายงานด้วยตนเอง การส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่ง การตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียน การพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยาย การนั่งใกล้กับกลุ่มเพื่อนที่ตั้งใจเรียน ความอยากรู้อยากเห็นมากกว่าที่อาจารย์สอน การวางแผนการดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ การวางแผนดูหนังสือมาล่วงหน้าก่อนที่จะเรียน ในแต่ละวันวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้น การทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันที การซักถามอาจารย์/เพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ การนำเนื้อหาที่เรียนมาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียน ความขยันเรียนเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย การใช้เวลากับการเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่างกับการอ่านหนังสือวิชาการ การทบทวนเนื้อหาวิชาต่างๆที่เรียนไปแล้ว การเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ย(Grade Point Average)ของนักศึกษาที่ต่ำกว่า 2.00

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง คณะวิชา รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของนักศึกษา รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของครอบครัว ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา

ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย หมายถึง จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความเหมาะสม ระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสม ช่วงเวลาที่เรียน เช่น ช่วงเช้า บ่าย มีผลต่อผลการเรียน วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจในวิชานั้น ๆ การจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเอง

การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย หมายถึง การให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัย

การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้น การคบเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น

ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้ ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ และ ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนของตนเองเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

การตั้งเป้าหมายในชีวิต หมายถึง การมีเป้าหมายในชีวิตในด้านใดด้านหนึ่ง

การเลือกอาชีพในอนาคต หมายถึง การให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้อาจารย์ผู้สอนได้เข้าใจถึงความสำคัญของปัจจัยสาเหตุต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ทั้งเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
3. ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และมหาวิทยาลัยต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ Lanais ทฤษฎีและ รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ความหมายของพฤติกรรม
2. กระบวนการทางพฤติกรรม
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้
4. พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้
5. ทฤษฎีพหุปัญญา
6. หัวข้อสำคัญในทฤษฎีพหุปัญญา
7. ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีพหุปัญญากับทฤษฎีเชาวน์ปัญญาอื่น ๆ
8. ตัวอย่างการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดจากทฤษฎีการเรียนรู้ 5 ทฤษฎี
9. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
10. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
11. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
12. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม คือ กิริยาของสิ่งมีชีวิตที่แสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า อันเป็นไปอย่างเหมาะสม เพื่อการอยู่รอดของชีวิต ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ประกอบด้วย

1. หน่วยรับความรู้สึก(Receptor) ส่วนของเซลล์หรือเนื้อเยื่อที่ไวเป็นพิเศษต่อสิ่งเร้า
2. ระบบประสาทส่วนกลาง(CNS) ศูนย์รวบรวมข้อมูลและออกคำสั่ง
3. หน่วยปฏิบัติงาน(Effector) หน่วยของร่างกายที่ใช้ตอบสนองสิ่งเร้า

2. กระบวนการทางพฤติกรรม

การจำแนกกระบวนการทางพฤติกรรมตามลักษณะพฤติกรรมที่เด่นชัดและมีความเฉพาะ จำแนกออกได้เป็น 3 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการรับรู้(perception) คือ กระบวนการที่รับข่าวสารจากสภาพแวดล้อม โดยผ่านทางระบบประสาทสัมผัส กระบวนการนี้จึงรวมการรับรู้(sensation) ด้วย

2. กระบวนการรู้(cognition) คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตที่รวมการเรียนรู้ การจำ การคิด กระบวนการทางจิตดังกล่าวย่อมรวมถึงการพัฒนาด้วย กระบวนการรู้จึงเป็นกระบวนการทางปัญญา พร้อมกันในกระบวนการรับรู้และกระบวนการรู้ นี้ เกิดการตอบสนองทางด้านอารมณ์ เกิดกระบวนการทางด้านอารมณ์(affect) ทั้งกระบวนการรับรู้ กระบวนการรู้และกระบวนการทางอารมณ์ เป็นพฤติกรรมภายใน (covert behavior)

3. กระบวนการเกิดพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม(Spatial behavior) คือ กระบวนการที่บุคคลมีพฤติกรรมเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมผ่านการกระทำ เป็นที่สังเกตได้ภายนอก เป็นพฤติกรรมภายนอก(overt behavior)

การวิเคราะห์กระบวนการทางพฤติกรรม บุคคลรับรู้สิ่งเร้าที่อยู่ภายนอกตัวบุคคลผ่านทางประสาทสัมผัสที่เป็นรีเซปเตอร์(receptor) การรับรู้จึงเป็นเพียงกระบวนการที่รู้ตัวว่ามีสิ่งเร้าอยู่ภายนอกและรับเป็นลึกลงเข้า การรับรู้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมทางด้านสรีรวิทยา เช่น คนสายตาสั้น(ไม่สวมแว่น) คนตาบอด หรือคนหูหนวกย่อมมีผลกระทบต่อรับรู้ นอกจากนี้ ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการฝึกฝน

เมื่อได้ทำความเข้าใจแล้ว สิ่งที่ได้รับเข้ามาจะกลายเป็นสิ่งที่รู้(cognition) ภายในตัวบุคคล เช่น การที่เรารู้ว่าตึกเรียนอยู่ที่ไหน มีรูปร่างลักษณะอย่างไร หรือรู้เส้นทางกลับบ้าน เป็นต้น การเกิดกระบวนการรู้ไม่จำเป็นต้องผ่านกระบวนการรับรู้โดยตรงเสมอไป เพราะอาจเกิดจากจินตนาการภายในตัวบุคคลเอง เช่น การเกิดจินตนาการของชีวิตในวัยเด็กในหมู่บ้านชนบท เป็นต้น

ขั้นต่อไป เกิดการตอบสนองทางพฤติกรรม เป็นไปได้ทั้งพฤติกรรมภายในอันเป็นตอบสนองทางด้านอารมณ์(affect) และพฤติกรรมภายนอกซึ่งเกิดการตอบสนองที่มีการเคลื่อนไหวเกิดขึ้น(motor response) ผ่านทางระบบประสาทที่เป็นเอฟเฟคเตอร์(effector) เช่น เกิดการกระพริบตา การชะงักดู การลุกขึ้นเดิน หรือการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด ฯลฯ ไม่ว่าจะการตอบสนองจะเป็นพฤติกรรมอย่างไร ก็จะมีการสะสมเป็นภาวะสันนิษฐาน(construct) หรือจินตภาพ(image) ขึ้นภายในสมองเป็นส่วนหนึ่งของระบบโมณฑัน เช่น เราว่าหากถูกมัดกั้จะรู้สึกเจ็บ ไฟให้ความร้อน การไม่สนใจในการเรียนจะทำให้ผลการเรียนต่ำ ฯลฯ

กล่าวคือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมนั้น ไม่ได้เกิดจากความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่ปรากฏอยู่จริง หากแต่เกิดจากความสัมพันธ์กับจินตภาพหรือนิรูปของสภาพแวดล้อมนั้น ๆ รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ในระบบโมณฑัน บุคคลสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งที่ปรากฏอยู่ในสมองที่ถ่ายทอดมาจากสภาพแวดล้อมจริง

การรับรู้(perception) กับการรู้(cognition) อาจมีความสับสนอยู่บ้างระหว่างความหมายของคำว่า perception และ cognition ในวงการศึกษาการ แม้แต่ในหมู่นักจิตวิทยาและในสังคมศาสตร์ สำหรับนักจิตวิทยาที่เน้นการทดลองและนักจิตวิทยาที่ศึกษาทางสรีรวิทยา "perception" หมายถึง การรับรู้สิ่งเร้าภายนอกผ่านการรู้สึกได้ เพราะสามารถแยกสิ่งเร้าออกจากสภาพภายนอกในชีวิตจริง เช่น สิ่งเร้าที่เป็นดวงไฟเปิด ๆ ปิด ๆ สีเส้นที่มีความสด ระดับเสียงเฉพาะ ฯลฯ เหล่านี้สามารถจัดทำ

ขึ้นโดยเฉพาะเพื่อศึกษาการรับรู้ ส่วนนักจิตวิทยาทางบุคลิกภาพและทางสังคม มักใช้ “perception” ในความหมายที่ครอบคลุมกว่า คือ รวมทั้งการรับรู้บุคคลอื่นและความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น ส่วน “cognition” คือ กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรู้ที่แทรกอยู่ระหว่างการเข้ามาของพลังงานภายนอกในปัจจุบันและในอดีต กับพฤติกรรมตอบสนองทั้งหลายของมนุษย์ในปัจจุบันและในอนาคต กระบวนการต่าง ๆ ที่ว่านั้น ได้แก่ การรู้สึก การรับรู้ การเกิดจินตภาพ การจำ การระลึก การเกิดความรู้สึกทางอารมณ์ การใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจ นั่นคือ กระบวนการรับรู้เป็นกระบวนการย่อยของกระบวนการรู้ ประเด็นอยู่ที่ว่าสิ่งที่มีอยู่ในโครงสร้างของการรู้ (cognitive structure) หรือที่ปรากฏเป็นระบบมโนทัศน์ (conceptual system) นั้น มีอิทธิพลต่อการรับรู้เสมอ บุคคลจะทำการเลือกสิ่งที่รับรู้เข้ามาตามอิทธิพลของประสบการณ์ในอดีต ทำให้เกิดสภาพการรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในโลกในลักษณะเฉพาะ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่ากระบวนการรับรู้เป็นระบบย่อยของกระบวนการรู้ และขึ้นอยู่กับกระบวนการรู้ด้วย

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมิได้เกิดขึ้นจากการฟังบรรยายหรือทำตามที่ครูผู้สอนบอก แต่อาจเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การเรียนรู้โดยบังเอิญ (Random or incidental learning) อาจเป็นผลพลอยได้จากเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยผู้เรียนมิได้เจตนา
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning) เป็นการเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ อยากเรียน ผู้เรียนจะมีการวางแผน
3. การเรียนรู้จากกลุ่ม (Collaborative learning)
4. การเรียนรู้ที่จัดโดยสถาบันการศึกษา (Provider sponsored) โดยมีกลุ่มบุคคลจำกัดกำกับดูแลมีการให้คะแนน ปริญญาหรือประกาศนียบัตร

จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาเสมอไป การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือจากการเรียนกับกลุ่มก็ได้ แต่ถ้าทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์เรื่องการเรียนรู้แล้วจะพบว่า เรื่องของการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในอำนาจความนึกคิด (conscious act) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวของบุคคล การเรียนรู้เกิดขึ้นเพราะบุคคลนั้น ความสับสนเกี่ยวกับการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ง่าย เพราะการเรียนรู้อาจเกิดได้หลายแบบ อาทิเช่น การเลียนแบบ (imitation) การบรรลุวุฒิภาวะ (maturation) การสร้างเงื่อนไข (condition) การบอกกล่าว (indoctrination) การบังคับ (coercion) และการเรียนรู้ (learning) เป็นการบังคับให้ผู้เรียนต้องยอมรับในสิ่งที่ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รู้ uan ผู้เรียนอาจไม่ต้องการแต่ต้องยอมรับด้วยความจำใจ ซึ่งมีใช้การเรียนรู้ในลักษณะที่นักการศึกษาต้องการนั้นคือ ความตระหนักภายในจิตสำนึกของบุคคลนั้น ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นตัวอย่างการเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นการเรียนรู้ (learning)

4. **พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ แบ่งออกเป็นหลายประเภท คือ**

1. ความเคยชิน(Habituation) เป็นพฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ที่มีได้มีความหมายต่อการดำรงชีวิต
2. การเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข(Conditioned reflex) เป็นพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า 2 ชนิด คือ สิ่งเร้าที่แท้จริง และสิ่งเร้าไม่แท้จริงติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ
3. การเรียนรู้โดยการลองผิดลองถูก(Trail and error learning) เป็นพฤติกรรมที่อาศัยการทดลองทำดูก่อนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ถ้าผลการกระทำเป็นที่พอใจ ก็จะทำพฤติกรรมนั้นอีก ถ้าไม่เป็นที่พอใจ ก็จะหลีกเลี่ยงไม่กระทำอีก
4. การฝังใจ(Imprinting) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากประสบการณ์แรก ๆ ของชีวิต เกิดความผูกพันและได้ตอบกับสิ่งเร้าชนิดแรกที่รับรู้ได้ในขณะที่เกิดใหม่ ๆ เป็นพฤติกรรมที่ช่วยให้สิ่งมีชีวิตนั้น ๆ มีชีวิตอยู่รอดต่อไปได้โดยได้รับการดูแลและคุ้มภัยอันตรายในขณะที่ยังช่วยเหลือตัวเองไม่ค่อยได้
5. การใช้เหตุผล(Reasoning) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมมาประยุกต์

Benjamin S. Bloom ได้กำหนด พฤติกรรมการเรียนรู้ในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. ความรู้ ความจำ หมายถึง การวัดความสามารถในการระลึกได้ถึงประสบการณ์ที่เคยศึกษา ความจำอาจเป็นการถามความเกี่ยวกับศัพท์ และนิยามกฎเกณฑ์ วิธีการ เป็นต้น โดยคำถามมักจะใช้คำว่าอะไร ที่ไหน อย่างไร
2. ความเข้าใจ หมายถึง การวัดความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ
3. การนำไปใช้ หมายถึง การนำหลักวิชาไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่
4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะส่วนต่าง ๆ ของเหตุการณ์หรือเรื่องราวว่าเป็นอย่างไร การวิเคราะห์ถึงความสำคัญ ความสัมพันธ์หรือหลักการเป็นต้น
5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมสิ่งซึ่งศึกษาเข้าด้วยกันเป็นสิ่งใหม่หรือรูปแบบใหม่ อาจเป็นการสังเคราะห์ข้อความ การวางแผนงานล่วงหน้าหรือความสัมพันธ์เป็นต้น
6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้ศึกษามาทั้งหมดว่าตัดสินได้ว่าอย่างไร

5. **ทฤษฎีพหุปัญญา**

เฮวาร์ด การ์ดเนอร์ นำเสนอในหนังสือชื่อ “ขอบเขตของจิต” (Frames of Mind;1983) ไว้ว่าความฉลาดหรือเชาวน์ปัญญาของมนุษย์มีอย่างน้อย 7 ด้าน การ์ดเนอร์เรียกทฤษฎีของเขาว่า “ทฤษฎีพหุปัญญา” (Theory Of Multiple Intelligence-M.I.) โดยระบุว่าความฉลาดหรือเชาวน์

ปัญญาน่าจะเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหา และการออกแบบผลผลิตที่ทันสมัยในสถานการณ์ธรรมชาติ

การ์ดเนอร์ จำแนกความสามารถหรือปัญญา(intelligence)ของมนุษย์เป็น 7 ด้าน คือ

1. ปัญญาด้านภาษา(Linguistic Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นการพูด เช่น เล่านิทาน นักพูด นักการเมือง หรือการเขียน เช่น กวี นักเขียนบทละคร บรรณาธิการ นักหนังสือพิมพ์ ปัญญาทางด้านนี้ยังรวมถึงความสามารถในการจัดกระทำเกี่ยวกับโครงสร้างภาษา เสียง ความหมาย และเรื่องเกี่ยวกับภาษา เช่น สามารถใช้ภาษาในการหว่านล้อม อธิบาย และอื่น ๆ
2. ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์(Logical-Mathematical Intelligence) เป็นความสามารถสูงในการใช้ตัวเลข เช่น นักบัญชี นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ และผู้ให้เหตุผลดีเช่น นักวิทยาศาสตร์ นักตรรกศาสตร์ นักจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ปัญญาทางด้านนี้ยังรวมถึงความไวในการเห็นความสัมพันธ์แบบแผนตรรกวิทยา การคิดเชิงนามธรรมและการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล (cause-effect) และการคิดคาดการณ์(if-then) วิธีการที่ใช้ได้แก่การจำแนกประเภท การจัดหมวดหมู่ การสันนิษฐาน สรุป คิด คำนวณ และตั้งสมมติฐาน
3. ปัญญาทางด้านมิติ(Spatial Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในการมองเห็นพื้นที่ ได้แก่ นายพราน ลูกเสือ ผู้นำทาง และสามารถปรับปรุงและคิดวิธีการใช้เนื้อที่ได้ดี เช่น สถาปนิก มัณฑนากร ศิลปิน นักประดิษฐ์ ปัญญาด้านนี้รวมไปถึงความไวต่อสี เส้น รูปร่าง เนื้อที่ และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเหล่านี้ นอกจากนี้ ยังหมายถึงความสามารถที่จะมองเห็นและแสดงออกเป็นรูปร่างถึงสิ่งที่เห็นและความคิดเกี่ยวกับพื้นที่
4. ปัญญาทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว(Bodily-Kinesthetic Intelligence) คือมีความสามารถสูงในการใช้ร่างกายของตนแสดงความคิด ความรู้สึก ได้แก่ นักแสดง นักแสดงใบ้ นักกีฬา นาฏกร นักฟ้อนรำ และความสามารถในการใช้มือประดิษฐ์ เช่น นักปั้น ช่างแกะรถยนต์ ศัลยแพทย์ ปัญญาทางด้านนี้รวมถึง ทักษะทางกาย เช่น ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรง ความรวดเร็ว ความยืดหยุ่นความประณีตและความสามารถทางประสาทสัมผัส
5. ปัญญาทางด้านดนตรี(Musical Intelligence) คือมีความสามารถสูงทางด้านดนตรี ได้แก่ นักดนตรี นักแต่งเพลง นักวิจารณ์ดนตรี ปัญญาด้านนี้รวมถึงความไวในเรื่องจังหวะ ทำนอง เสียง ตลอดจนความสามารถในการเข้าใจและวิเคราะห์ดนตรี
6. ปัญญาทางด้านมนุษย์สัมพันธ์(Interpersonal Intelligence) คือมีความสามารถสูงในการเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดและเจตนาของผู้อื่นทั้งนี้รวมถึงความไวในการสังเกต น้ำเสียง ใบหน้า ท่าทาง ทั้งยังมีความสามารถสูงในการรู้ถึงลักษณะต่างๆของสัมพันธ์ภาพของมนุษย์ และสามารถตอบสนองได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เช่น สามารถทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลปฏิบัติตาม
7. ปัญญาทางด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง(Intrapersonal Intelligence) คือมีความสามารถสูงในการรู้จักตนเอง และสามารถประพุดิตตนได้จากความรู้จักตนเองนี้

ความสามารถในการรู้จักตนได้แก่ รู้จักตนเองตามความเป็นจริง เช่น มีจุดอ่อน จุดแข็งในเรื่องใด มีความรู้เท่าทันอารมณ์ ความคิด ความปรารถนาของตน มีความสามารถที่จะฝึกฝนตนเอง เข้าใจตนเองและความนับถือตนเอง

6. หัวข้อสำคัญในทฤษฎีพหุปัญญา

ทฤษฎีพหุปัญญา(MI Theory) ไม่เพียงอธิบายถึงลักษณะของปัญญาทั้ง 7 ด้านเท่านั้น แต่ยังมีหัวข้อสำคัญเกี่ยวกับปัญญาเหล่านี้คือ

1. คนทุกคนมีปัญญาทั้ง 7 ด้าน ทฤษฎีนี้เชื่อว่าคนทุกคนมีปัญญาทั้ง 7 ด้าน เพียงแต่จะมีมากน้อยด้านใด กวีคนสำคัญของเยอรมัน คือ เกอเธ่(Johann Wolfgang von Goethe) เป็นทั้งกวี รัฐบุรุษ นักวิทยาศาสตร์และนักปรัชญา ดูเหมือนจะมีปัญญาทั้ง 7 ด้านในระดับสูงทุกด้าน แต่คนส่วนใหญ่มักจะมีเพียงหนึ่งหรือสองด้าน ส่วนด้านอื่นๆจะมีไม่สูงนัก
 2. ทุกคนสามารถพัฒนาแต่ละด้านให้สูงขึ้นถึงระดับที่ใช้การได้ แม้บางคนจะมีความรู้สึกว่าคุณมีปัญญาด้วยในบางด้าน ttiiu ด้านดนตรี ด้านคณิตศาสตร์ ฯลฯ แต่การ์ดเนอร์เชื่อว่าถ้ามีการให้กำลังใจ ฝึกฝน อบรม ก็อาจจะเสริมสมรรถภาพของปัญญาด้านต่างๆได้ การ์ดเนอร์ได้ยกตัวอย่างโปรแกรมการสอนดนตรีให้แก่เด็กของซูซูกิ(Suzuki Talent Education Program) ซึ่งสามารถฝึกเด็กให้มีความสามารถทางดนตรีขั้นสูงตั้งแต่เด็ก โดยมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ttiiu ความร่วมมือของผู้ปกครอง การมีประสบการณ์ทางดนตรีตั้งแต่ยังเป็นเด็กอ่อนและได้รับการสอนให้เล่นดนตรีตั้งแต่เด็ก การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมปัญญาด้านต่างๆ ตั้งแต่เยาว์วัยนี้ยังมีจัดกันอีกมาก
 3. ปัญญาด้านต่างๆทำงานร่วมกันในวิธีที่ซับซ้อน การ์ดเนอร์ชี้แจงว่าปัญญาแต่ละด้านทั้งเจ็ดด้านที่กล่าวมานั้นเป็นการอธิบายลักษณะแต่ละชนิดเท่านั้น ที่จริงแล้วปัญญาหลายด้านจะทำงานปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน(ยกเว้นกรณีที่มีความพิการทางสมองหรือนักปราชญ์ที่ฉลาดล้ำเฉพาะด้าน) เช่น ในการประกอบอาหารจะต้องสามารถอ่านวิธีการทำ(ด้านภาษา) และคิดคำนวณปริมาณของส่วนผสม(ด้านคณิตศาสตร์) เมื่อประกอบอาหารเรียบร้อยแล้วทำให้สมาชิกในครอบครัวมีความสุข(ด้านสัมพันธ์) และทำให้ตนเองมีความสุขภาคภูมิใจ(ด้านการเข้าใจรู้จักตนเอง)
 4. ปัญญาแต่ละด้านจะมีการแสดงความสามารถหลายทาง เช่น คนบางคนไม่มีความสามารถทางด้าน การอ่าน แต่ก็มิได้หมายความว่าด้อยปัญญาทางภาษา เพราะบุคคลนั้นอาจจะเป็นผู้ที่เล่านิทานและเรื่องได้เก่ง ใช้ภาษาพูดคล่องแคล่ว หรือบางคนที่ไม่มีความสามารถทางกีฬาและการเล่นในสนาม ซึ่งดูเหมือนจะด้อยปัญญาทางด้านร่างกาย แต่บุคคลนั้นอาจใช้ร่างกายในการถักทอผ้าได้ดี หรือเล่นหมากรุกได้เก่ง ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าแม้แต่ในลักษณะปัญญาด้านหนึ่งๆก็จะมีการแสดงออกถึงความสามารถหลากหลาย
- การ์ดเนอร์ยังกล่าวเพิ่มเติมว่าปัญญาเจ็ดด้านที่นำเสนอไปนั้น ยังเป็นบางส่วนที่ชัดเจนเท่านั้นยังมีปัญญาในด้านอื่นๆที่จำเป็นต้องศึกษาให้ลึกซึ้งต่อไปอีก ลักษณะความสามารถพิเศษ ที่อาจจะจัดเป็นปัญญาด้านต่างๆซึ่งการ์ดเนอร์เสนอไว้ ดังนี้

- ด้านจิตวิญญาณ

- ด้านคุณธรรม ศีลธรรม
- ด้านเพศ
- ด้านอารมณ์ขัน
- ด้านญาณหยั่งรู้
- ด้านอาหาร
- ด้านกลิ่น
- ด้านการผสมผสานปัญญาต่าง ๆ
- ฯลฯ

7. ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีพหุปัญญากับทฤษฎีเชาวน์ปัญญาอื่น ๆ

ทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์มิใช่เป็นทฤษฎีแรกเกี่ยวกับเชาวน์ปัญญา ยังมีทฤษฎีเชาวน์ปัญญาหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีปัญญาของสเปียร์แมน(Spearman) และทฤษฎีโครงสร้างปัญญา 150 ชนิดของกิลฟอร์ด(Guilford) ฯลฯ เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องเพศ เรื่องสติปัญญาหรือเชาวน์ ปัญหานี้ทำให้เกิดการศึกษาและทฤษฎีเกี่ยวกับสไตล์การเรียนรู้(Learning Style) ของแต่ละบุคคล อาจกล่าวได้ว่าสไตล์การเรียนรู้เป็นวิธีการใช้ปัญญาของแต่ละบุคคลซึ่งมีวิธีการแตกต่างกัน เช่น เด็กที่มีปัญหาทางด้านมิติสูงมักจะเรียนสิ่งใหม่ๆ ได้ดีจากรูปภาพ กิจกรรมวาดภาพการก่อสร้าง วัสดุสามมิติ วิดีโอ และคอมพิวเตอร์กราฟฟิก

ทฤษฎีพหุปัญญาสัมพันธ์กับทฤษฎีสไตล์การเรียนรู้มาเป็นเวลา 20 กว่าปี ส่วนความสัมพันธ์กับทฤษฎีอื่นนั้นยังอยู่ในระหว่างการศึกษา ทฤษฎีพหุปัญญา มีรูปแบบการเรียนรู้ที่พยายามอธิบายว่าบุคคลจะใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาและออกแบบผลิตผลอย่างไร ซึ่งต่างจากรูปแบบของทฤษฎีอื่น ที่เน้นที่กระบวนการ แต่ทฤษฎีพหุปัญญาจะมุ่งในเรื่องมนุษย์กระทำต่อเนื้อหาสาระของโลกอย่างไร (บุคคล สิ่งของ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ) ทฤษฎี “ดู-ฟัง-สัมผัส” อาจจะคล้ายกับทฤษฎีพหุปัญญา แต่ก็ไม่ใช่เพราะทฤษฎี “ดู-ฟัง-สัมผัส” จะเน้นทางด้านประสาทสัมผัสในการเรียนรู้ แต่ทฤษฎีพหุปัญญาได้เน้นเฉพาะทางด้านสัมผัสเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีบุคลิกภาพของไมเออร์-บริกส์(Myer-Brigg) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีของคาร์ล จุง ที่กล่าวถึงความแตกต่างของบุคลิกภาพอันมีผลต่อการเรียน

การพยายามที่จะสัมพันธ์ทฤษฎีพหุปัญญา กับทฤษฎีต่างๆ คล้ายกับการพยายามเปรียบลูกแอปเปิลกับส้ม ซึ่งถึงจะมีลักษณะที่เหมือนกันแต่ก็มีลักษณะต่างกันเปรียบเทียบกันไม่ได้ ฉะนั้น % เป็นการยากที่จะเปรียบเทียบหรือโยงความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีพหุปัญญา กับทฤษฎีอื่น ๆ แต่ทว่าการศึกษาจากหลายๆทฤษฎีจะช่วยให้เรารู้จัก “ผู้เรียน” ในแง่มุมต่างๆ ได้กว้างขวางขึ้น

8. ด้วบ่งชี้การเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดจากทฤษฎีการเรียนรู้ 5 ทฤษฎี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีบทบาทหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายการศึกษา วางแผนการศึกษาและพัฒนาการศึกษาประสานโครงการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ และ

ทุกประเภท ติดตามและประเมินผล เพื่อให้คำแนะนำในการปรับปรุงการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาแก่กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับงบประมาณการศึกษาประจำปี และกำหนดหลักการเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาและมาตรฐานทั่วไปของการศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ

ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา “คน” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแผนงานหลักที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2545) ไปสู่การปฏิบัติ โดยได้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 เป็นต้นมา

ระยะแรกของการดำเนินงาน ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญมาร่วมพัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้ 5 ทฤษฎี ได้แก่

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านการฝึกฝน กาย วาจา ใจ

โดยการนำสาระและกระบวนการเรียนรู้ทั้งที่เป็นของไทยและของต่างประเทศ มาจัดสาระกระบวนการให้เข้ากัน เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

หลังจากที่ได้พัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าวแล้ว ได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด เพื่อให้การดำเนินงานได้บรรลุถึงตัวผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยวิเคราะห์และบูรณาการตัวบ่งชี้จากทฤษฎีการเรียนรู้ข้างต้น ได้ตัวบ่งชี้การเรียนของผู้เรียน 58 ข้อ และตัวบ่งชี้การสอนของผู้สอน 52 ข้อ

นำตัวบ่งชี้ที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารสถาบันการศึกษาศึกษานิเทศก์ นักวิชาการศึกษา และครูผู้ปฏิบัติงานสอน ให้ค่าน้ำหนักแต่ละตัวบ่งชี้(ตัวบ่งชี้ที่ต้องทำให้ 3 คะแนน ควรทำให้ 2 คะแนน และน่าจะทำให้ 1 คะแนน) และได้พิจารณาการจัดกลุ่มบทบาทของนักเรียน บทบาทครู ตามหลักและกระบวนการเรียนการสอนของโครงการประกันคุณภาพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และการจัดกลุ่มตัวบ่งชี้การเรียนการสอนของสมาคมนิเทศและพัฒนาหลักสูตร มลรัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

จากนั้นได้นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดกลุ่มให้ชัดเจนขึ้น ได้ตัวบ่งชี้การเรียนของผู้เรียน 9 ข้อ ตัวบ่งชี้การสอนของครู 10 ข้อ สำหรับผู้ปฏิบัติได้ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

หลังจากได้เผยแพร่ตัวบ่งชี้ดังกล่าว และมีผู้นำไปปฏิบัติระยะหนึ่ง ศาสตราจารย์สุมน อมรวิวัฒน์ ได้ปรับปรุงตัวบ่งชี้อีกครั้งหนึ่งให้สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษา ในหมวด 4 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยวิเคราะห์จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูต้นแบบ ปี 2541-2543 ได้ตัวบ่งชี้กระบวนการเรียนของนักเรียนและกระบวนการสอนของครู ดังนี้

ตัวบ่งชี้กระบวนการเรียนของนักเรียน	ตัวบ่งชี้กระบวนการสอนของครู
1.นักเรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี	1.ครูเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการที่ ผสมผสานภูมิปัญญาไทยและความรู้สากล
2.นักเรียนฝึกปฏิบัติและทำกิจกรรม หลากหลายจนค้นพบความถนัดและวิธีการ ของตนเอง	2.ครูจัดสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศที่ปลูกเร้า จิตใจและเสริมแรงให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เต็มตามศักยภาพ
3.นักเรียนเห็นแบบอย่างที่ดี และฝึกเผชิญ สถานการณ์จนเกิดจิตสำนึกและคุณธรรม	3.ครูเข้าใจและเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาต่อนักเรียนอย่างทั่วถึง
ตัวบ่งชี้กระบวนการเรียนของนักเรียน	ตัวบ่งชี้กระบวนการสอนของครู
4.นักเรียนฝึกคิดหลายวิธี สร้างสรรค์ จินตนาการและแสดงออกได้อย่างชัดเจนมี เหตุผล	4.ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้นักเรียนได้ แสดงออกอย่างสร้างสรรค์
5.นักเรียนได้รับการเสริมแรงให้ทดลองวิธีการ แก้ปัญหาทั้งด้วยตนเองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากกลุ่ม	5.ครูส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึก ปรับปรุงตนเอง
6.นักเรียนได้ฝึกค้นคว้ารวบรวมข้อมูล และ สร้างสรรค์ความรู้จากแหล่งวิทยาการใน โรงเรียนและชุมชน	6.ครูส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จาก กลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนตัวและปรับปรุงส่วน ตัวของนักเรียน
7.นักเรียนสนใจใฝ่รู้ มีส่วนร่วมในการเรียน อย่างมีความสุข	7.ครูใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การ แก้ปัญหา และค้นพบความรู้
8.นักเรียนฝึกระเบียบวินัย และรับผิดชอบใน การทำงานจนสำเร็จ	8.ครูใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และ เชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตโดยร่วมมือกับ ชุมชน
9.นักเรียนฝึกประเมินผลงาน ฝึกประเมินและ ปรับปรุงตนเองและยอมรับผู้อื่น	9.ครูปลูกฝังระเบียบวินัย ค่านิยมและคุณธรรม ตามวิถีวัฒนธรรมไทย
	10.ครูประเมินตนเองอยู่เสมอ ตลอดจนสังเกต และประเมินพัฒนาการของนักเรียนอย่าง ต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้การเรียนของนักเรียน และการสอนของครูที่จำแนกไว้นี้ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรม
การเรียนของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของครูนั้น มีลักษณะต่อเนื่องผสมกลมกลืนกันเกิน
กว่าที่จะแยกตามช่วงเวลาของการเรียนการสอนได้ ตัวบ่งชี้หลายข้ออาจเกิดขึ้นได้ทั้งก่อนการเรียน
การสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ได้บูรณาการมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ 5
ทฤษฎี พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นตัวบ่งชี้ซึ่งปรากฏในทฤษฎีดังกล่าว ได้จัดหมวดหมู่เป็น

ตัวบ่งชี้การเรียนรู้ของนักเรียน จำนวน 58 ข้อ

ตัวบ่งชี้การสอนของครู จำนวน 52 ข้อ

ตัวบ่งชี้ข้างต้น สามารถแยกเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้นในกระบวนการเรียนการสอน คือ ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน ดังตารางต่อไปนี้

พฤติกรรมกรเรียนของนักเรียน

ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน(ขั้นสรุป)
4.นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ	1.นักเรียนได้เห็น ฟัง ตม ชิม สัมผัสสิ่งต่าง ๆ และเกิดการเรียนรู้	3.นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองได้รับการยอมรับ ทำงานสำเร็จ ภูมิใจ
10.นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่	2.นักเรียนมีโอกาสเปรียบเทียบ แยกแยะ เชื่อมโยง	11.นักเรียนมั่นใจ กล้าแสดงออก
19.นักเรียนได้หาข้อมูล จัดข้อมูลและสรุปข้อมูล	3.นักเรียนได้รับการยอมรับ ทำงานสำเร็จ ภูมิใจ	19.นักเรียนได้หาข้อมูล จัดข้อมูลและสรุปข้อมูล
24.นักเรียนร่วมกันตั้งชุมชนแห่งการแสวงหาความรู้(Community of Inquiry)	4.นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ	23.นักเรียนได้ฝึกการนำทางเลือกไปปฏิบัติและประเมินผล
37.นักเรียนคาดการณ์และทำนายผลจากสถานการณ์ต่างๆ	5.นักเรียนค้นหาคำตอบ ค้นหาวิธีการแก้ปัญหาทั้งด้วยตนเองและช่วยกันทำ	30.นักเรียนสังเกต ตัดสินผลข้อมูลได้เอง และโดยการปรึกษากับกลุ่ม
39.นักเรียนสังเกตสรรพสิ่งในธรรมชาติ	6.นักเรียนค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	33.นักเรียนตัดสินใจได้ว่า อะไรถูก อะไรผิด
	7.นักเรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	38.นักเรียนนำผลของวิธีแก้ปัญหามาใช้ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ
	8.นักเรียนได้แสดงออกทางวาจา ท่าทาง วาด ปั้น เขียนบรรยาย	42.นักเรียนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง
	9.นักเรียนได้คิด ทำแสดงออก เพื่อการแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์	47.นักเรียนเรียนรู้จากการแพ้ ชนะในการแข่งขัน

ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน(ขั้นสรุป)
	10.นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่	49.นักเรียนยอมรับความสามารถของผู้อื่น
	11.นักเรียนมั่นใจ กล้าแสดงออก	56.นักเรียนทำแฟ้มผลงานการฝึกปฏิบัติของตนเอง
	12.นักเรียนร่วมกิจกรรม และเรียนรู้จากกลุ่ม	57.นักเรียนบันทึกและรายงานเหตุการณ์ที่เป็นผลของการปฏิบัติดีและไม่ดี
	13.นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน และรับฟังผู้อื่น	58.นักเรียนทำกิจกรรมวิเคราะห์ผลของกิจกรรมนั้น ๆ
	14.นักเรียนได้เผชิญสถานการณ์จำลอง และคิดค้นวิธีการแก้ปัญหา	
	15.นักเรียนได้ฝึกความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกของกลุ่มร่วมมือและยอมรับซึ่งกันและกัน	
	16.นักเรียนได้ลองทำและจินตนาการ	
	17.นักเรียนได้ค้นพบความเปลี่ยนแปลง และความแปลกใหม่	
	18.นักเรียนมีโอกาสดตอบคำถามและได้รับการเสริมแรง	
	19.นักเรียนได้ค้นหาข้อมูล จัดข้อมูล และสรุปข้อมูล	
	20.นักเรียนได้แสดงความคิดอย่างหลากหลายและทำถึง	
	21.นักเรียนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบ	
	22.นักเรียนได้ฝึกระบุปัญหา กำหนดทางเลือก เลือกวิธีแก้ปัญหา	
	23.นักเรียนได้ฝึกนำทางเลือกไปปฏิบัติ และประเมินผล	

ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน(ขั้นสรุป)
	25.นักเรียนได้อ่านนิทาน นิยาย ข้อความแล้วตอบคำถาม	
	26.นักเรียนบอกความคิดฝัน หรือ จินตนาการโดยการพูด เขียน และแสดง ท่าทาง	
	27.นักเรียนแสดงข้อโต้แย้ง คัดค้าน หรือเห็นด้วย ยอมรับ	
	28.นักเรียนสร้าง และตอบคำถามที่ท้า ทาย	
	29.นักเรียนพิจารณาความเชื่อถือของ ข้อมูล เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	
	31.นักเรียนอธิบายหลักการใหญ่ๆโดย แตกประเด็นย่อยๆได้	
	32.นักเรียนนำประเด็นย่อยๆมาสรุป เป็นหลักการได้	
	33.นักเรียนตัดสินใจได้ว่า อะไรถูก อะไรผิด	
	34.นักเรียนให้ความหมายของคำ และ ตรวจสอบความถูกต้อง	
	35.นักเรียนสังเกต อธิบาย วิเคราะห์ องค์ประกอบ	
	36.นักเรียนอธิบายความเป็นมาเป็นไป ของปัญหาเชิงเหตุผล	
	37.นักเรียนคาดการณ์และทำนายผล จากสถานการณ์ต่างๆ	
	39.นักเรียนสังเกตสรรพสิ่งในธรรมชาติ	
	40.นักเรียนเลียนแบบ ทำตาม จำไว้จน ฝังใจ	
	41.นักเรียนฝึกปฏิบัติซ้ำๆ	
	42.นักเรียนค้นพบความถนัดและ วิธีการของตนเอง	
	43.นักเรียนสร้างสรรค์วิธีการของ ตนเองได้	

ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน(ขั้นสรุป)
	44.นักเรียนแสวงหา และสร้างสรรค์ผลงานของตนชิ้นใหม่	
	45.นักเรียนสัมผัสธรรมชาติ อภิปรายสร้างสรรค์ผลงาน	
	46.นักเรียนศึกษาแนวทาง วิธีการ และฝึกปฏิบัติ	
	48.นักเรียนฝึกฝนตนเองอย่างมีวินัย และรับผิดชอบ	
	49.นักเรียนยอมรับความสามารถของผู้อื่น	
	50.นักเรียนแข่งขันกับตนเองและปรับปรุงตนเอง	
	51.นักเรียนร่วมกิจกรรมและแสดงความสามารถอย่างอิสระ	
	52.นักเรียนช่วยเหลือผู้อื่น ฝึกเป็นผู้นำและผู้ตาม	
	53.นักเรียนฝึกสติ และสมาธิในการทำงาน	
	54.นักเรียนฝึกให้เหตุผล โต้ตอบคัดค้าน	
	55.นักเรียนฝึกมารยาทอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย	
	56.นักเรียนทำแฟ้มผลงานการฝึกปฏิบัติของตนเอง	
	58.นักเรียนทำกิจกรรม วิเคราะห์ผลของกิจกรรมนั้น ๆ	

พฤติกรรมการสอนของครู

ก่อนสอน(เตรียมการ)	ระหว่างสอน(ดำเนินการ)	หลังการสอน(สรุป)
1.ครูสร้างความสัมพันธ์ที่ดี	1.ครูสร้างความสัมพันธ์ที่ดี	1.ครูสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
3.ครูจัดชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้	2.ครูใช้แหล่งเรียนรู้หลากหลาย	9.ครูสร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
8.ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แจ่มใส	4.ครูใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัยบทเรียน วิธีการสอน	10.ครูประเมินพัฒนาการของเด็กโดยรวมและต่อเนื่อง
9.ครูสร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	5.ครูแสดงความเมตตาต่อเด็กอย่างทั่วถึง 6.ครูจัดกิจกรรมให้เด็กสัมพันธ์กับธรรมชาติ	16.ครูประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตลอด
11.ครูเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ	7.ครูเปิดโอกาสให้เด็กแสดงออก	17.ครูรับฟังข้อมูลป้อนกลับ
14.ครูสร้างสิ่งแวดล้อมและใช้สื่อกระตุ้นความคิดจินตนาการการแสดงออก	8.ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แจ่มใส	46.ครูประเมินวิธีการทำงานควบคู่กับผลงานของนักเรียน
21.ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียน	9.ครูสร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	47.ครูสังเกตปัญหาของนักเรียนและแนะแนวทางแก้ไข
25.ครูสร้างกรณีตัวอย่างปัญหา สถานการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและกระตุ้นการคิด	10.ครูประเมินพัฒนาการของเด็กโดยรวมและต่อเนื่อง	49.ครูจัดทำแฟ้มบันทึกลักษณะนิสัย
32.ครูแสดงต้นแบบที่ดี	12.ครูสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับกลุ่ม	51.ครูร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา
33.ครูมีความรู้ ทักษะทางดนตรี	13.ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความคิดจินตนาการ การแสดงออก	52.ครูพัฒนานักเรียนและประเมินผลเป็นรายบุคคล
35.ครูรู้หลัก และสามารถฝึกทักษะการกีฬา	14.ครูสร้างสิ่งแวดล้อมและใช้สื่อกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง	

ก่อนสอน(เตรียมการ)	ระหว่างสอน(ดำเนินการ)	หลังการสอน(สรุป)
	15.ครูเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง	
	18.ครูใช้ภาษาชัดเจนถูกต้อง	
	19.ครูใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สนทนาอภิปราย	
	20.ครูปลุกเร้าความสนใจใฝ่รู้	
	22.ครูส่งเสริมความคงทนและการถ่ายโอนการเรียนรู้	
	23.ครูจัดกิจกรรมเน้นการปฏิบัติ	
	24.ครูฝึกการถาม-ตอบตรงประเด็น	
	25.ครูสร้างกรณีตัวอย่างปัญหาสถานการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและกระตุ้นการคิด	
	26.ครูกระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบสอดคล้องตามขั้นตอน	
	27.ครูตั้งคำถามและอธิบายเชื่อมโยงเหตุผล	
	28.ครูใช้ตัวอย่างการกำหนดสิ่งที่ต้องปฏิบัติ	
	29.ครูใช้เทคนิคการแบ่งงานและการทำงานกลุ่ม	
	30.ครูบอกเล่าและอธิบายให้เด็กเกิดแรงดลใจ	
	31.ครูใช้สื่อและจัดสิ่งแวดล้อมสร้างสรรค์ เสียง รูปภาพ และการเคลื่อนไหว	
	32.ครูแสดงต้นแบบที่ดี	
	36.ครูฝึกการปฏิบัติซ้ำ ๆ	
	37.ครูส่งเสริมการค้นพบวิธีการของตนเอง เสริมแรง และเสริมความสามารถ	
	38.ครูจัดสถานการณ์ให้เด็กได้แสดงออก	

ก่อนสอน(เตรียมการ)	ระหว่างสอน(ดำเนินการ)	หลังการสอน(สรุป)
	39.ครูรับฟังความคิดเห็นและการแสดงออกของนักเรียน	
	40.ครูจัดสถานการณ์จำลองให้นักเรียนใช้หลักคุณธรรมแก้ปัญหา	
	41.ครูจัดกิจกรรม เกม และเพลงแฝงสาระ และแง่คิดทางคุณธรรม	
	42.ครูฝึกฝนมารยาทและการใช้วาจาตามวัฒนธรรมไทย	
	43.ครูสังเกตการทำงาน ofนักเรียน	
	44.ครูฝึกการทำงานที่ละเอียดประณีต	
	45.ครูสังเกตรูปแบบและวิธีการแสดงออกของนักเรียน	
	47.ครูสังเกตปัญหาของนักเรียน และแนวทางแก้ไข	
	48.ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล	
	50.ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกสถานที่	

9. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9.1 ความคาดหวังในอนาคต

ชัยพร วิชชาวุธ (2525 : 153) กล่าวถึงความคาดหวังทางการศึกษาว่าก่อนที่จะบุคคลจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปทุกคนมักมีความคาดหวังเอาไว้ล่วงหน้าว่าจะได้รับสิ่งจูงใจเป็นผลตอบแทนการกระทำ เช่น นักเรียนคาดหวังว่าถ้าสอบได้เกรดดีแล้ว พ่อแม่และครูจะรักใคร่ให้ความสนใจ คาดหวังว่าเมื่อเรียนหนังสือครบตามหลักสูตรแล้วจะได้รับปริญญาอันก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าความคาดหวังนี้เกิดขึ้นก่อนการกระทำ จึงเป็นเหตุของการกระทำ ดังนั้น พฤติกรรมของมนุษย์จะถูกจูงใจไปสู่ความสำเร็จได้นั้น เป็นผลมาจากความคาดหวังที่จะได้รับสิ่งจูงใจจากการแสดงพฤติกรรมนั้น

พะยอม วงศ์สารศรี (2526 : 120) กล่าวว่า เป้าหมายหรือการคาดหวังของบุคคลในการทำงานใด ๆจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม

Weiner (อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว้ตระกูล,2537 : 118-120) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของพฤติกรรมเพื่อสัมฤทธิ์ผลว่าก่อนที่จะบุคคลจะแสดงพฤติกรรมใด ๆก็ตามจะต้องมีการประเมินงานที่ต้องทำก่อนทุกครั้งโดยพิจารณาถึงสาเหตุ ความสามารถ ความพยายาม ความยากง่ายของงานและโชค แล้วจึงตั้งความคาดหวังว่าจะสามารถทำงานได้สำเร็จหรือไม่สำเร็จ หลังจากนั้นจึงเริ่มแสดง

พฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมายผลที่ได้รับอาจจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ ในที่สุดผู้แสดงพฤติกรรมก็จะประเมินผลงานที่ทำ และสันนิษฐานสาเหตุของความสำเร็จหรือไม่สำเร็จนั้นอีกครั้ง ซึ่งพบว่า การอ้างสาเหตุมีความสัมพันธ์กับการตั้งความคาดหวังในการทำงาน อัตมโนทัศน์ อารมณ์และความรู้สึกของผู้กระทำ ในกรณีที่งานประสบความสำเร็จและผู้กระทำอ้างสาเหตุว่าเป็นเพราะความสามารถ ผู้กระทำจะรู้สึกภูมิใจและมีอัตมโนทัศน์บวกและจะมีความคาดหวังว่าจะทำได้ในอนาคตด้วย ในทางกลับกันหากงานที่กระทำไม่ประสบความสำเร็จ และผู้กระทำอ้างว่าเป็นเพราะความสามารถ ก็จะมีความรู้สึกหมดหวัง ไม่อยากจะทำต่อไป มีอัตมโนทัศน์ลบ และจะมีความคาดหวังว่าในอนาคตก็จะทำงานไม่สำเร็จด้วย

จากความหมายของความคาดหวังในอนาคตจึงสรุปได้ว่า ความคาดหวังในอนาคตเป็นปัจจัยอีกด้านหนึ่งทางสังคมจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์ต่อการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน

9.2 อัตมโนทัศน์ (self concept)

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2537 : 310-313) ได้กล่าวถึงความหมายของอัตมโนทัศน์หรือมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง (self concept) ว่า คือการรับรู้ตนเอง ความรู้สึก ทศนคติ และความรู้เกี่ยวกับตนเองในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านสติปัญญา ความคิด ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งรูปร่างลักษณะทางด้านร่างกาย อัตมโนทัศน์มีทั้งบวกและลบ พัฒนาการของอัตมโนทัศน์ของแต่ละบุคคลเป็นผลสืบเนื่องมาจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่มีความสำคัญต่อบุคคลนั้น เช่น บิดา มารดา ญาติ ครูอาจารย์และเพื่อน คนเหล่านี้จะประเมินว่าคุณคนนั้นดีหรือไม่ดี คนเราตั้งแต่เด็กจะมีมโนทัศน์ว่าตน “ดี” หรือ “ไม่ดี” เนื่องจากการที่ได้ยินหรือรับรู้ว่าคุณคนอื่นที่ตนมีปฏิสัมพันธ์ประเมินว่าตนเป็นอย่างไร นักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์ว่าตนเป็นคน “เก่ง” หรือ “ไม่เก่ง” ก็เนื่องจากการรับรู้ว่าคุณและเพื่อน ๆ ประเมินว่าเป็นคน “เก่ง” หรือ “ไม่เก่ง”

Coopersmith (อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537 : 311) สรุปว่าตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาของอัตมโนทัศน์ของแต่ละคนมี 4 ประการคือ

1. การยอมรับด้วยความจริงใจจากบุคคลที่มีความสำคัญ เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์และเพื่อน ๆ
2. การมีโอกาสได้ทำงานที่สำคัญและมีความสำเร็จแสดงว่าตนมีความสามารถ
3. การมีมาตรฐานทางจริยธรรมและศีลธรรมเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งไม่ให้ประพฤตินิด การมีโอกาสที่จะกระทำความดี และถูกต้องก็จะมีอัตมโนทัศน์ดี
4. การมีอิทธิพลต่อชีวิตของคนอื่น

Shavelson , Hubnes และ Stanton (อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537 : 311) ได้แบ่งอัตมโนทัศน์ เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระยะแรก อัตมโนทัศน์โดยทั่วไป (general self concept)

ระยะสอง อัตมโนทัศน์แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ อัตมโนทัศน์ทางด้านวิชาการ (academic self concept) และอัตมโนทัศน์ที่ไม่เกี่ยวกับวิชาการ (non academic self concept)

ระยะสาม อัตมโนทัศน์เฉพาะ

อัตมโนทัศน์ทางด้านวิชาการ คือ ความรู้สึกที่แต่ละบุคคลมีต่อการเรียนวิชาต่างๆ ว่าตนเอง “เก่ง” หรือ “ไม่เก่ง” ในวิชาเหล่านั้น ส่วนอัตมโนทัศน์ที่ไม่เกี่ยวกับวิชาการก็แบ่งออกไปอีก 3 ด้าน คือ อัตมโนทัศน์ด้านสังคม ด้านอารมณ์ และด้านร่างกาย

พรรณิ ชูทัย เจนจิต (2536 : 55) ได้กล่าวถึงคำว่าอัตมโนทัศน์ว่าเป็นคำที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 นี้เอง และเป็นแนวความคิดของนักจิตวิทยากลุ่มปรากฏการณ์นิยมหรือมนุษยนิยม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การแสดงพฤติกรรมของคนนั้นเกิดจากการรับรู้สิ่งต่างๆ ของบุคคลนั้น มิใช่ดูจากสายตาดูภายนอก และทฤษฎีดังกล่าวพยายามที่จะอธิบายว่าทำไมแต่ละคนจึงรับรู้เกี่ยวกับตนเองเช่นนั้น และมีผลอย่างไรต่อพฤติกรรมของเขา ให้ความสนใจเกี่ยวกับเจตคติที่แต่ละคนมีต่อตนเองว่ามีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม และช่วยทำให้เข้าใจการรับรู้ความต้องการและเป้าหมายในชีวิตของคนนั้น ดังนั้นทั้งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาจึงได้หันมาสนใจกับการสร้างอัตมโนทัศน์ หรือเจตคติที่มีต่อการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เพราะเป็นที่ยอมรับว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ มีแรงจูงใจต่ำ มีพฤติกรรมเกเรนั้น จะเป็นผู้มีเจตคติต่อตนเองหรือมีการรับรู้ตนเองในด้านลบ เด็กหลาย ๆ คนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนมิใช่เนื่องมาจากสติปัญญาต่ำหรือมีร่างกายพิการ แต่เพราะว่าเกิดจากการที่เขารับรู้ตนเองว่าเขาไม่มีความสามารถ ส่วนเด็กที่มีอัตมโนทัศน์ในทางบวก จะรู้ว่าได้รับการยอมรับว่าตนเองมีความสามารถและมีคุณค่า ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขและความสำเร็จในชีวิตต่อไป

พรรณิ ชูทัย เจนจิต (2536 : 56) ได้สรุปความหมายของอัตมโนทัศน์ว่าเป็นภาพของตนเอง ซึ่งเกิดจากความคิด ความรู้สึก เจตคติ การรับรู้ การตีความเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ ความสามารถ และคุณค่าของตน ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. ภาพของตนเอง เป็นภาพที่เกิดขึ้นจากการที่แต่ละคนได้มองตนเองจากท่าทีผู้อื่นคิดเกี่ยวกับตัวเขา เป็นภาพที่เกิดจากความเชื่อ อาจจะเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริง
2. เป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก และการประเมินภาพที่มองว่าผู้อื่นรู้สึกอย่างไรกับภาพนั้น ฟังพอใจหรือไม่ฟังพอใจ
3. เป็นเรื่องของ การแสดงพฤติกรรมในลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ พรรณี ชูทัย เจนจิต (2536 : 57) ยังได้กล่าวสรุปด้วยว่า เด็กที่มีอัตมโนทัศน์ในทางบวก มักจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและการปรับตัวทางสังคมในทางตรงกันข้าม เด็กที่มีอัตมโนทัศน์ในทางลบ มักจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จล้มเหลวทั้งในเรื่องการเรียนและการปรับตัวทางสังคมเช่นกัน ดังนั้น อัตมโนทัศน์ จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทั้งในเรื่องการเรียนและการปรับตัว

9.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง สภาพทางการเงินของบิดามารดา สำหรับการใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งเป็นตัวแปรที่นักการศึกษายอมรับว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จรรยา สุวรรณทัต และคณะ (2521 : 50) กล่าวว่า “เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำหรือจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า หรือจากแหล่งที่ขาดแรงจูงใจทางการศึกษาและจิตวิทยา มักจะแสดงสติปัญญาและความสมารถที่ได้จากการทดสอบทางการศึกษาต่ำกว่าเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีกว่าทั้งสิ้น

9.4 องค์ประกอบด้านผู้สอน

Arends (1991 : 6) กล่าวว่า ในวงการศึกษามีการให้ความหมายของคำว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพ (affective teaching) ไว้หลากหลาย บ้างก็กล่าวว่า ครูที่มีประสิทธิภาพคือ ผู้ที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและให้การอบรมอย่างเอาใจใส่ ใส่ใจกับสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาตนเอง บ้างก็ให้ความหมายว่า ครูที่มีประสิทธิภาพคือ ผู้ที่รักการเรียนรู้และมีความรู้ในเนื้อหาวิชาการสูง อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ให้ความเห็นว่า ครูที่มีประสิทธิภาพ คือ ผู้ที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีพลังงานมุ่งในการปฏิบัติมากกว่าปกติ และดำเนินไปอย่างมีระเบียบแบบแผน

นอกจากนี้ Arends (1991 : 6-7) ยังได้กล่าวด้วยว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีรากฐานเฉพาะ ซึ่งก็คือความสามารถทางวิชาการ การคำนึงถึงผลดีของเด็กและเยาวชน และจำเป็นต้องมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและการเรียนรู้ทางสังคม ลักษณะต่างๆเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการสอน แต่ยังไม่เพียงพอหากปราศจากลักษณะที่มีความสำคัญในระดับสูง 4 ประการคือ

1. ครูที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีพื้นความรู้ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่ศิลปะการสอน
2. ครูที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีประสิทธิภาพและความเชี่ยวชาญในการทำงานอย่างดี เปรียบเสมือนคลังความรู้และเทคนิคที่ดีที่สุด
3. ครูที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขปัญหา
4. ครูที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ทางการสอนตลอดชีวิต

10. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการจัดการเรียนการสอนสิ่งที่ครูต้องการคือ การทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้มากที่สุดซึ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้นมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาหลายท่าน เช่น Traver (1958) ประเสริฐทองประเจียด และคณะ (อ้างถึงใน สุรีย์ โค้วตระกูล, 2532 : 17) ได้กล่าวโดยสรุปว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงด้านเดียวแต่จะขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่น ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความถนัดและพื้นฐานเดิมของผู้เรียน

2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียนในโรงเรียน และระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะบุคลิกภาพ

3. คุณภาพการสอน ซึ่งได้แก่ การได้รับการแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่ กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย คุณลักษณะของตัวผู้เรียน คุณภาพการสอนของครู และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งคุณลักษณะของตัวผู้เรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คุณภาพการสอนของครูและปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองลงมาตามลำดับ

Bloom (1976 : 42) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามี 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความถนัดและพื้นฐานเดิมของผู้เรียน
2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ ทศนคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน และระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และลักษณะบุคลิกภาพ
3. คุณภาพการสอน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่

11. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรรัตน์ เปล่งขำ (2533) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2533 พบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ ความสนใจการเรียน การอ่านหนังสือในห้องสมุดน้อย การปรับตัวในมหาวิทยาลัย และการทบทวนอ่านหนังสือ ส่วนปัจจัยที่มีผลทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเองมีมาก ส่วนสัมพันธ์ภาพระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาพบว่า ปัจจัยทำให้นักศึกษาเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง ได้แก่ ความเป็นกันเองของอาจารย์ผู้สอน ความรักความเอ็นดูศิษย์ ความยุติธรรมให้กับนักศึกษา การยิ้มแย้มแจ่มใสของอาจารย์ผู้สอน และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยสำคัญบางประการคือ นักศึกษาพูดคุยกันเสียงดังในห้องเรียน มีพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับอ่อนมาก และไม่เคยเรียนวิชาพื้นฐานมา tiau บางวิชาเรียนติดต่อกันเป็นเวลานานหลายชั่วโมง และบางวิชามีอาจารย์ผู้สอนหลายคน และไม่สอนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ .

วัชรภรณ์ วงษ์ชื่น และคณะ (2535) ศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาคณะการบัญชีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ wuii สถานภาพของบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่าบิดามารดาอยู่

ด้วยกันทั้งสองกลุ่ม มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ประมาณ 5,000-10,000 บาท และทั้งนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่มีปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงินและปัญหาการเรียน และสาเหตุที่นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มเลือกเรียนคณะกรรมการบัญชีเพราะคิดว่าสามารถหางานทำได้ง่าย

เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล (2544) ศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำทางการเรียนภาษาอังกฤษมีเจตคติ แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภูมิหลังทางสังคมที่ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและแรงจูงใจเชิงเครื่องมือต่อการเรียนภาษาอังกฤษและภูมิหลังทางสังคมที่ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษหญิงอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาชาย

อรพินทร์ นิมิตรนิวัฒน์(2522) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัวและสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่าปัญหาส่วนตัวด้านการเงิน ด้านกิจกรรมและการบริการมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย

พิศเพลิน เขียวหวาน (2520) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ผลสรุปว่า ตัวพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญในลำดับสูงสุดขององค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนคือ พื้นฐานความรู้เดิม รองลงมาได้แก่ความเห็นของครูต่อความสามารถของนักเรียน

สอางศรี พรสุวรรณ และคณะ (2546) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสาเหตุที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งเป็นการวิจัยในชั้นเรียนจากรายวิชาต่าง ๆ ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปพบว่า สาเหตุที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาเหตุของการลงทะเบียนซ้ำ ปรากฏว่านักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีปัจจัยที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน และบางปัจจัยที่แตกต่างกันบ้าง

สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านส่วนตัว มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน้อย

จุฬาลักษณ์ ปรีชากุล(2541) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ นักศึกษามีปัญหาในการใช้จ่ายส่วนตัว และมีความกังวลใจในปัญหาทางการเงินของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง การ

แก้ปัญหาทางการเงินและปัจจัยด้านการปรับตัว อยู่ในระดับน้อย สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านการปรับตัวกับผลการเรียนของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในเรื่องปัญหาการใช้จ่ายส่วนตัว และปัจจัยด้านการปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความกังวลใจในปัญหาทางการเงินของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การแก้ปัญหาทางการเงินมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประสิทธิ์ สายชมพู(2539) ศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า วินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการควบคุมตนเอง ความตั้งใจจริง และความซื่อสัตย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

สมศักดิ์ โสภณพิณิจ ศึกษาถึงสภาพปัญหาและความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษา(ภาคตะวันออก) พบว่า พฤติกรรมการเรียนที่ช่วยส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน ที่อยู่ในระดับมาก คือการที่นักเรียนมีความตั้งใจเรียน ตั้งใจฟังการสอน ตอบสนองการซักถาม ให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่ครูสั่ง และการที่นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเอง โดยสรุป พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ได้รับอิทธิพลอย่างมากที่สุดจากการสอนของครูทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นสาเหตุของความสนใจเรียน หรือไม่สนใจเรียน การไม่ชอบครู การเรียนอ่อน วิธีการแก้ปัญหาในการเรียน และปัจจัยที่ช่วยเสริมให้นักเรียนได้รับความสำเร็จ ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนทั้งโดยเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด เปรียบเทียบระหว่างสภาพแวดล้อมหรือเปรียบเทียบระหว่างสภาพของชุมชนที่มีความแตกต่างกันได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ

อภิชาติ แก้วประดิษฐ์(2543) ศึกษา ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปวช. ช่างอุตสาหกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนช่างอุตสาหกรรม ทั้งในด้านความคิดเห็น ความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่คิดว่าจะเป็น และมีพฤติกรรมการเรียนไปในลักษณะส่งเสริมการเรียนอยู่ในระดับมาก เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.40

นภาพร เมษรักขานิช (2515) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับนิสัยในการเรียนและทักษะคิดในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 ของรัฐบาล พบว่า นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีนิสัยในการเรียนและทักษะคิดในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ

เมตดอก (Maddox,1963) พบว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย

โคลและเฟอร์กูสัน (Cole and Ferguson,1964) ได้ศึกษาและวิเคราะห์นิสัยในการเรียนของนิสิตในมหาวิทยาลัยเป็นเวลาหลายปี โดยใช้วิธีสังเกต พบว่านิสิตที่ประสบผลสำเร็จทางการ

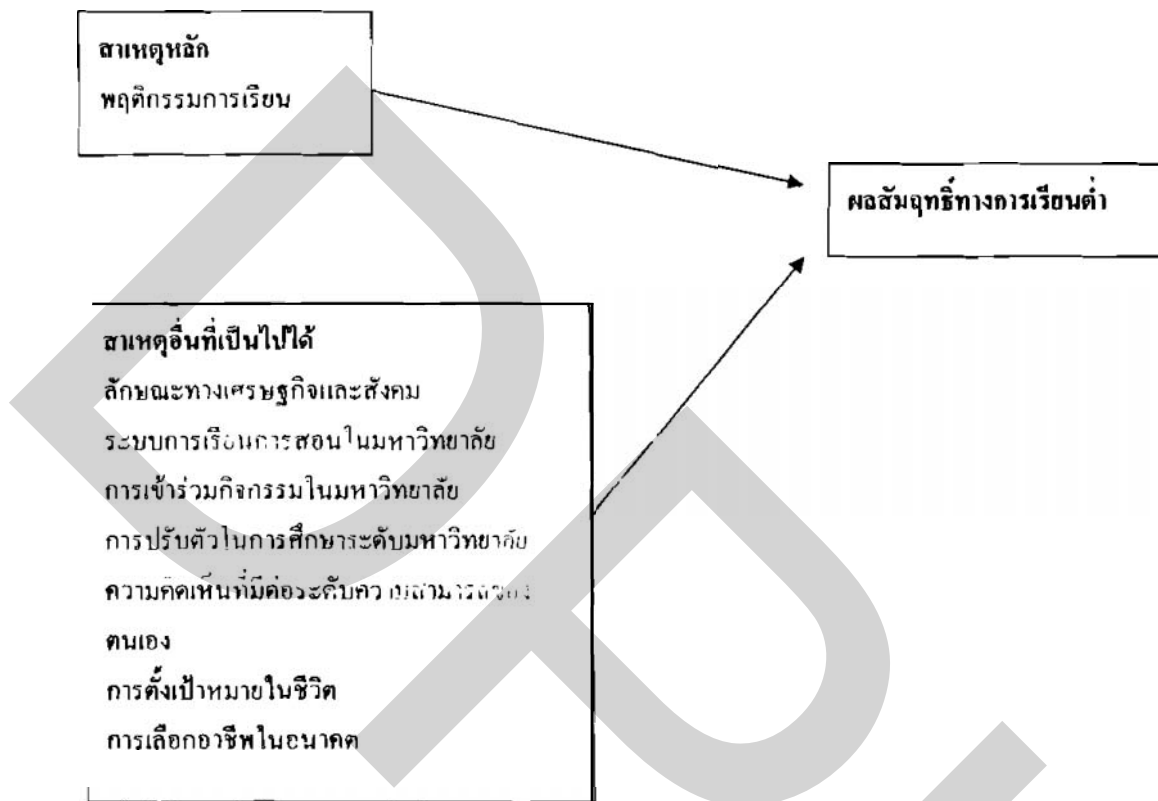
เรียนจะมีนิสัยในการเรียนแตกต่างจากนิสัยที่ไม่ประสบความสำเร็จ แม้จะมีสติปัญญาเท่ากัน นิสัยการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฮาลามและบราวน์ (Haslam and Brow, 1968) พบว่า “วิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ” ช่วยทำให้นักเรียนมีนิสัยดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นด้วย เช่น วิธีเรียน วิธีทำงาน การจดงาน การเตรียมตัวสอบ การท่องหนังสือ การตอบคำถามและการตอบข้อสอบ การเขียนรายงาน เป็นต้น

ยงยุทธ กิจสันต (2545) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาการบัญชี 1 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางเทคนิคและวิธีการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาการบัญชี 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชาเอก สื่อและอุปกรณ์การสอน อาคารและสถานที่ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชี 1

12. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสำรวจแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ไว้ดังนี้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษา เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 โดยมีผลการเรียนเฉลี่ย ตั้งแต่ 0.00-1.99 โดยในชั้นศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ทดคณะวิชา ในปีการศึกษา 2547 โดยมีข้อมูลนักศึกษาจากฝ่ายทะเบียนและประมวลผล เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,650 คน โดยในชั้นนี้จะแยกตามช่วงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่า 2.00 ได้จำนวนทั้งหมดในแต่ละช่วงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1.	ตั้งแต่ 0.00-0.99	มีจำนวน	703	คน
2.	ตั้งแต่ 1.00-1.49	มีจำนวน	407	คน
3.	ตั้งแต่ 1.50-1.99	มีจำนวน	540	คน
		รวม	1,650	คน

จากข้อมูลข้างต้นสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยแบ่งจากแต่ละช่วงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งได้ 3 ช่วง และสุ่มตัวอย่างมาช่วงละ 30% ของทุกคณะวิชา จะได้จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่ม ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 0.00-0.99	สุ่มตัวอย่างจำนวน 235 คน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 1.00-1.49	สุ่มตัวอย่างจำนวน 122 คน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 1.50-1.99	สุ่มตัวอย่างจำนวน 162 คน
รวมจำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มทั้งสิ้น	519 คน

แต่เนื่องจากในการเก็บข้อมูลภาคสนามนั้นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 0.00-0.99 ได้ตัวอย่างมาก่อนข้างน้อยโดยได้ข้อมูลจากนักศึกษาในแต่ละช่วงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมา ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 0.00-0.99	ได้ตัวอย่างมาจำนวน 33 คน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 1.00-1.49	ได้ตัวอย่างมาจำนวน 145 คน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 1.50-1.99	ได้ตัวอย่างมาจำนวน 248 คน
รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น	426 คน

ดังนั้นในการทดสอบสมมติฐานและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติไคว์สแควร์และสัมประสิทธิ์ Cramer's V จะรวมนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วง 0.00-0.99 และ 1.00-1.49 ไว้ด้วยกัน โดยจะได้ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 0.00-1.49	จำนวน 178 คน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 1.50-1.99	จำนวน 248 คน
รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น	426 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามมี 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการศึกษา
- ตอนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
- ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรค

โดยที่ ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบปลายปิด ประกอบด้วยคำถาม เพศ คณะวิชา เกรดเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของนักศึกษา รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของครอบครัว ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา

naud 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scales) ประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการศึกษา ประกอบด้วย การเข้าเรียน ความสนใจ ความตั้งใจในการเรียน การเข้าห้องเรียน ความกระตือรือร้นในการเรียน การเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ การจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่อาจารย์สอน การซักถาม/ตอบคำถามในชั้นเรียน การให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน การทำรายงานกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่ม การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน การพยายามทำการบ้าน/รายงานด้วยตนเอง การส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่ง การตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียน การพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยาย การนั่งใกล้กับกลุ่มเพื่อนที่ตั้งใจเรียน ความอยากที่จะรู้ให้มากกว่าที่อาจารย์สอน การวางแผนการดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ การวางแผนดูหนังสือมาล่วงหน้าก่อนที่จะเรียน ในแต่ละวันวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้น การทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันที การซักถามอาจารย์/เพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ การนำเนื้อหาที่เรียนมาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียน ความขยันเรียนเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย การใช้เวลากับการเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่างกับการอ่านหนังสือวิชาการ การทบทวนเนื้อหาวิชาต่างๆที่เรียนไปแล้ว การเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อ

naud 3 เป็นข้อมูลปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยคำถามแยกตามแต่ละปัจจัยดังนี้

ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยคำถามที่ถามถึง จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความเหมาะสม ระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสม ช่วงเวลาที่เรียน เช่น ช่วงเช้า บ่าย มีผลต่อผลการเรียน วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจในวิชานั้นๆ การจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเอง

การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยคำถาม ที่ถามถึงการให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัย

การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยคำถาม การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านมีความกระตือรือร้นมากขึ้น การคบเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น

ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง ประกอบด้วยคำถามที่ถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้ ความสามารถในการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ และ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรเรียนของตนเองเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

การตั้งเป้าหมายในชีวิต ประกอบด้วยคำถามที่ถามถึง การมีเป้าหมายในชีวิต การเลือกอาชีพในอนาคต ประกอบด้วยคำถามที่ถามถึง การให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรค ในตอนนี้จะใช้คำถามปลายเปิดเพื่อหาปัญหาและอุปสรรคจำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย การถามว่า ปัญหาและอุปสรรคใดบ้างที่คิดว่ามีผลต่อผลการเรียนของท่าน และ ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรสนับสนุน/ส่งเสริม/หรือปรับปรุงแก้ไขในด้านใดที่เกี่ยวข้องกับท่านและคิดว่าจะช่วยให้ท่านมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

การทดสอบความเชื่อถือได้(Reliability) ในคำถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัท กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 ตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัท (Cronbach's alpha) จากคำถามตอนที่ 2 ได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.953 และคำถามตอนที่ 3 ได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.850 และแบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.80 จึงนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

ระดับของพฤติกรรมกรเรียนและปัจจัยอื่น ๆที่เกี่ยวข้อง

มากที่สุด	กำหนดน้ำหนักด้วย	5
มาก	กำหนดน้ำหนักด้วย	4
ปานกลาง	กำหนดน้ำหนักด้วย	3
น้อย	กำหนดน้ำหนักด้วย	2
น้อยที่สุด	กำหนดน้ำหนักด้วย	1

เกณฑ์การวัดระดับในส่วนของพฤติกรรมและปัจจัยอื่น ๆที่เกี่ยวข้องจะนำมาแปลความหมายของค่าระดับในการวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุและผลใช้เกณฑ์ ดังนี้

0.01-0.30	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
0.31-0.70	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
0.71-0.90	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
0.91-1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

(อ้างใน ประสิทธิ์ สายชมพู, 2539:30)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) รวบรวมข้อมูลจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทางการศึกษาทั้งภายในมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาอื่นๆ

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.00-1.99 ตาม จำนวนแยกตามแต่ละช่วงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น โดยสร้างเป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยสาเหตุต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาในแต่ละด้าน คือ

1. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
2. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม
3. ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย
4. การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย
5. การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
6. ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง
7. การตั้งเป้าหมายในชีวิต
8. การเลือกอาชีพในอนาคต

และคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิดเพื่อหาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นและมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษา

โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลในเทอม 2 ปีการศึกษา 2547 คือช่วง เดือน ธันวาคม 2547 ถึง มกราคม 2548 และตรวจสอบกลุ่มเรียนที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลโดยดู ข้อมูลรายชื่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 ที่ได้จากฝ่ายทะเบียนฯ และ ตารางสอนของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการเก็บข้อมูล หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถาม มาประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยใช้สถิติ 2 ประเภทวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) ได้แก่ การคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าตัวกลางเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายคำถามในส่วนข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในคำถามเพศ คณะวิชา ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา พฤติกรรมการเรียนในแต่ละด้าน และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่

2.1 ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Cramer's V เพื่อหาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุแต่ละสาเหตุและผล

2.2 ใช้สถิติไคสแควร์เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุแต่ละสาเหตุและผล

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย” ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 426 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปีในปีการศึกษา 2547 จากทุกคณะวิชา วิเคราะห์ข้อมูลแยกตามแต่ละส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน

พฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 8 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 9 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 10 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 11 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการเลือกอาชีพในอนาคตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 12 ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่วิเคราะห์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนที่ 13 ปัญหาและอุปสรรค

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1
จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	183	43.0
หญิง	236	55.4
ไม่ตอบคำถาม	7	1.6
รวม	426	100.0

จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 419 ตัวอย่าง เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 183 คน ร้อยละ 43.0 นักศึกษาหญิง จำนวน 236 คน ร้อยละ 55.4

ตารางที่ 2
จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
1.บริหารธุรกิจ	158	37.1
2.การบัญชี	9	2.1
3.เศรษฐศาสตร์	1	0.2
4.นิติศาสตร์	17	4.0
5.นิเทศศาสตร์	78	18.4
6.ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	54	12.7
7.เทคโนโลยีสารสนเทศ	93	21.8
8.วิศวกรรมศาสตร์	15	3.5
ไม่ตอบคำถาม	1	0.2
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 425 คน ได้ข้อมูลนักศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจจำนวน 158 คน ร้อยละ 37.1 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 93 คน ร้อยละ 21.8 คณะนิเทศศาสตร์ 78 คน ร้อยละ 18.4 และ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 54 คน ร้อยละ 12.7

ตารางที่ 3

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับผลการเรียน

ผลการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
0.00-0.99	33	7.7
1.00-1.49	145	34.0
1.50-1.99	248	58.2
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 426 คน เป็นนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียน 0.00-0.99 จำนวน 33 คน ร้อยละ 7.7 ระดับผลการเรียน 1.00-1.49 จำนวน 145 คน ร้อยละ 34.0 และระดับผลการเรียน 1.50-1.99 จำนวน 248 คน ร้อยละ 58.2

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
0-2,000	87	20.4
2,001-3,000	83	19.5
3,001-4,000	152	35.7
4,001 ขึ้นไป	94	22.1
ไม่ตอบคำถาม	10	2.3
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 426 คน รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 152 คน ร้อยละ 35.7 รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน 4,001 ขึ้นไปจำนวน 94 คน ร้อยละ 22.1 และมีรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน 0-2,000 บาท จำนวน 87 คน ร้อยละ 20.4

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว

รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
0-10,000 บาท	110	25.8
10,001-15,000 บาท	77	18.1
15,001-20,000 บาท	98	23.0
20,001-25,000 บาท	38	8.9
25,001 บาทขึ้นไป	95	22.3
ไม่ตอบคำถาม	8	1.9
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 426 คน มีรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัวต่อเดือน 0-10,000 บาท จำนวน 110 คน ร้อยละ 25.8 รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัวต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 98 คน ร้อยละ 23.0 และรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัวต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 95 คน ร้อยละ 22.3

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา

ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	179	42.0
มัธยมศึกษา/ปวช.	105	24.6
อนุปริญญา/ปวส.	50	11.7
ปริญญาตรี	59	13.8
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.3
ไม่ตอบคำถาม	19	4.5
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 426 คน ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาระดับประถมศึกษา จำนวน 179 คน ร้อยละ 42.0 ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 105 คน ร้อยละ 24.6 และระดับปริญญาตรี จำนวน 59 คน ร้อยละ 13.8

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	215	50.5
มัธยมศึกษา/ปวช.	87	20.4
อนุปริญญา/ปวส.	41	9.6
ปริญญาตรี	59	13.8
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.2
ไม่ตอบคำถาม	19	4.5
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 407 คน ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา ระดับประถมศึกษา จำนวน 215 คน ร้อยละ 50.5 ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 87 คน ร้อยละ 20.4 และระดับปริญญาตรี จำนวน 59 คน ร้อยละ 13.8

ตารางที่ 8

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	95	22.3
ลูกจ้างเอกชน	53	12.4
แม่บ้าน	5	1.2
ทำงานส่วนตัว เช่น พ่อค้า แม่ค้า ฯลฯ	103	24.2
ช่วยธุรกิจครอบครัว	77	18.1
เจ้าของกิจการ	51	12.0
ไม่ตอบคำถาม	42	9.9
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 426 คน บิดาประกอบทำงานส่วนตัว จำนวน 103 คน ร้อยละ 24.2 ประกอบอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 95 คน ร้อยละ 22.3 และช่วยธุรกิจครอบครัว จำนวน 77 คน ร้อยละ 18.1

ตารางที่ 9

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	52	12.2
ลูกจ้างเอกชน	30	7.0
แม่บ้าน	117	27.5
ทำงานส่วนตัว เช่น via& แม่ค้า a ~	85	20.0
ช่วยธุรกิจครอบครัว	75	17.6
เจ้าของกิจการ	41	9.6
ไม่ตอบคำถาม	26	6.1
รวม	426	100.0

จากตัวอย่างจำนวน 426 คน บิดาประกอบอาชีพแม่บ้าน จำนวน 117 คน ร้อยละ 27.5 ทำงานส่วนตัว จำนวน 85 คน ร้อยละ 20.0 และช่วยธุรกิจครอบครัว จำนวน 75 คน ร้อยละ 17.6

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเรียน

ตารางที่ 10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาจำแนกตามพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียน	uin ที่สุด	uin	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	รวม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	S.D.
1. ท่านเข้าเรียนทุกครั้ง ยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระ	110 (25.9)	164 (38.7)	136 (32.1)	12 (2.8)	2 (0.5)	424	3.8679	0.8486
2. ท่านให้ความสนใจ และตั้งใจเรียนในขณะที่ อาจารย์สอน	42 (10.2)	180 (43.7)	181 (43.9)	8 (1.3)	1 (0.2)	412	3.6165	0.7035
3. ท่านเข้าห้องเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอน	22 (5.2)	125 (29.6)	213 (50.5)	56 (13.3)	6 (1.4)	422	3.2393	0.7991
4. ท่านเรียนด้วยความกระตือรือร้น	25 (6.0)	124 (29.8)	243 (58.4)	23 (5.5)	1 (0.2)	416	3.3582	0.6901
5. ท่านพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการ เรียนด้วยการท่องจำ	50 (11.9)	183 (43.5)	167 (39.7)	21 (5.0)	0 (0.0)	421	3.6223	0.7574
6. ในขณะที่เรียนท่านจะจดบันทึกรายละเอียด เพิ่มเติมจากสิ่งที่อาจารย์สอน	54 (12.7)	185 (43.6)	153 (36.1)	29 (6.8)	3 (0.7)	424	3.6085	0.8208

พฤติกรรมการเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.
7. ท่านชอบซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียน	12 (2.8)	31 (7.3)	192 (45.5)	159 (37.7)	28 (6.6)	422	2.6209	0.8290
8. ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดี	40 (9.4)	165 (38.9)	203 (47.9)	14 (3.3)	2 (3.3)	424	3.5354	0.7301
9. การทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่ม ท่านจะมีส่วนร่วมเสมอ	53 (12.5)	204 (48.1)	156 (36.8)	10 (2.4)	1 (0.2)	424	3.7028	0.7221
10. ท่านค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนเสมอ	17 (4.0)	73 (17.3)	248 (58.6)	78 (18.4)	7 (1.7)	423	3.0355	0.7642
11. ท่านพยายามทำการบ้าน/รายงานด้วยตนเอง	30 (7.1)	145 (34.3)	215 (50.8)	29 (6.9)	4 (0.9)	423	3.3972	0.7593
12. ท่านส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่ง	45 (10.7)	179 (42.5)	175 (41.6)	21 (5.0)	1 (0.2)	421	3.5843	0.7563
13. ท่านตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียน	38 (9.0)	125 (29.8)	218 (51.9)	38 (9.0)	1 (0.2)	420	3.3833	0.7836
14. ท่านมักจะชอบพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยาย	16 (3.8)	58 (13.7)	216 (51.1)	118 (27.9)	15 (3.5)	423	2.8629	0.8319
15. ในห้องเรียนท่านมักจะนั่งใกล้กับกลุ่มเพื่อนที่ตั้งใจเรียน	41 (9.7)	118 (27.8)	220 (51.9)	39 (9.2)	6 (1.4)	424	3.3514	0.8318
16. ท่านมีความอยากที่จะรู้ให้มากกว่าที่อาจารย์สอน	32 (7.5)	112 (26.4)	227 (53.5)	51 (12.0)	2 (0.5)	424	3.2854	0.7907
17. ท่านมีการวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ	33 (7.8)	164 (38.9)	184 (43.6)	38 (9.0)	3 (0.7)	422	3.4408	0.7919
18. ท่านมีการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียน	8 (1.9)	50 (11.8)	210 (49.6)	131 (31.0)	24 (5.7)	423	2.7329	0.8128
19. ในแต่ละวันท่านวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้น	11 (2.6)	62 (14.7)	223 (53.6)	106 (25.1)	17 (4.0)	422	2.8673	0.8046
20. ท่านรีบทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันที	19 (4.5)	93 (22.0)	232 (54.8)	72 (17.0)	7 (1.7)	423	3.1064	0.7913
21. หลังเลิกเรียนถ้าไม่เข้าใจ ท่านจะถามเพื่อนหรือถามอาจารย์เพื่อให้เข้าใจ	17 (4.0)	97 (23.0)	221 (52.4)	81 (19.2)	6 (1.4)	422	3.09	0.7957
22. ท่านมักจะนำเนื้อหา/ประเด็นต่าง ๆ จากที่เรียน มาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียน	11 (2.6)	78 (18.5)	235 (55.8)	91 (21.6)	6 (1.4)	421	2.9929	0.7512
23. ท่านจะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย	79 (18.8)	204 (48.5)	127 (30.2)	10 (2.4)	1 (0.2)	421	3.8314	0.7607
24. ท่านให้เวลากับการเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ	30 (7.1)	179 (42.6)	188 (44.8)	23 (5.5)	0 (0.0)	420	3.5143	0.7095
25. ท่านมักจะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน	27 (6.4)	124 (29.5)	226 (53.8)	39 (9.3)	4 (1.0)	420	3.3119	0.7665
26. เมื่อมีเวลาร่างท่านมักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิชาการ	11 (2.6)	72 (17.1)	203 (48.1)	117 (27.7)	19 (4.5)	422	2.8555	0.8444

พฤติกรรมการเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.
27.เมื่อมีเวลาว่างท่านมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว	15 (3.6)	68 (16.2)	221 (52.6)	108 (25.7)	8 (1.9)	420	0.9381	0.7974
28.ท่านเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อ	61 (14.8)	95 (23.0)	161 (39.0)	72 (17.4)	24 (5.8)	413	3.2349	1.0841
ค่าเฉลี่ยรวม							3.2853	

จากตารางที่ 10 พบว่า เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าเรียนทุกครั้ง ยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.8679 รองลงมาคือจะขยันเรียนมากขึ้น เมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8314 รองลงมาคือการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือ ปฏิบัติงานกลุ่มจะมีส่วนร่วมเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7028 การพยายามเรียนด้วยความเข้าใจ มากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6223 และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือการซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6209 โดยที่พฤติกรรม การเรียนของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.2853

ส่วนที่ 3 ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำถาม	uin ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	รวม	\bar{x}	S.D.
ระบบการเรียนการสอนใหม่มหาวิทยาลัย								
1. จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความเหมาะสม	3: (7.4)	143 (34.0)			18 (4.3)	420	3.3024	0.9042
2. ระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสม	33 (7.9)	165 (39.5)	188 (42.8)	42 (10.0)	9 (2.2)	418	3.4330	0.8291
3. ช่วงเวลาในการเรียน เช่น ช่วงเช้า บ่าย มีผลต่อผลการเรียนของท่าน	77 (18.3)	160 (38.1)	143 (34.0)	32 (8.3)	5 (1.2)	420	3.6405	0.9149
4. วิธีการสอนของอาจารย์มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของท่านในวิชานั้น ๆ	64 (15.3)	182 (43.4)	151 (36.0)	21 (5.0)	1 (0.2)	419	3.6850	0.7963
5. การจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเอง	40 (9.5)	139 (33.2)	183 (43.7)	39 (9.3)	18 (4.3)	419	3.3437	0.9287
รวม							3.4809	
การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย								
6. ท่านให้ความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่จัดขึ้น	39 (9.3)	150 (35.7)	203 (48.3)	22 (5.2)	6 (1.4)	420	3.4619	0.7913

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	\bar{x}	S.D.
รั้ว รั้วในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย								
7. การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านต้อง คิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น	89 (213)	203 (48.6)	119 (28.5)	5 (1.2)	2 (0.5)	418	3.89	0.7601
8. การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านมีความกระตือรือร้นมากขึ้น	76 (18.1)	208 (49.5)	130 (31.0)	4 (1.0)	2 (0.5)	420	3.8381	0.7393
9. ท่านคิดว่า การคบเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย	133 (32.8)	174 (42.9)	93 (22.9)	6 (1.5)	0 (0.0)	406	4.069	0.7826
10. การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	112 (27.7)	195 (48.3)	95 (23.5)	1 (0.2)	1 (0.2)	404	4.0297	0.7383
รวม							3.9567	
ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง								
11. ท่านมีความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้	97 (24.0)	183 (45.2)	120 (29.6)	5 (1.2)	0 (0.0)	405	3.9185	0.7616
12. ท่านสามารถค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้	53 (13.3)	165 (41.4)	167 (41.9)	12 (3.0)	2 (0.5)	399	3.6391	0.7668
13. ท่านสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนของท่านเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นได้	80 (19.9)	201 (49.9)	113 (28.0)	6 (1.5)	3 (0.7)	403	3.8660	0.7674
รวม							3.6391	
การตั้งเป้าหมายในชีวิต								
14. ท่านมีเป้าหมายในชีวิตของท่าน	159 (39.4)	159 (39.4)	83 (20.5)	2 (0.5)	1 (0.2)	404	4.1708	0.7832
การเลือกอาชีพในอนาคต								
15. ท่านให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน	122 (30.0)	143 (35.2)	130 (32.0)	4 (1.0)	7 (1.7)	406	3.9089	0.8994

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัยในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง คิดว่าวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจในวิชานั้น มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.6850 รองลงมาคือช่วงเวลาที่เรียน เช่น ช่วงเช้า ช่วงบ่ายมีผลต่อผลการเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.6405 รองลงมาคือระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.4330 รองลงมาคือ การจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือก กลุ่มเรียนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3437 และสุดท้ายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดสำหรับปัจจัยในด้านระบบ การเรียนการสอนคือ จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3024 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.4809

ปัจจัยในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยนั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4619

ปัจจัยในด้านการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่า การคบเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุดคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.069 รองลงมาคือ การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0297 รองลงมาคือ การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8381 มีค่าเฉลี่ยรวมของการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเท่ากับ 3.9567

ปัจจัยในด้านความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9185 รองลงมาคือ คิดว่าตนเองสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของตนเองเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6391 และคิดว่าตนเองสามารถศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6391

ปัจจัยในด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีก ารตั้งเป้าหมายในชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1708

และปัจจัยสุดท้ายคือปัจจัยในด้านการเลือกอาชีพในอนาคตโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการที่จะต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9089

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 12

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการเข้าเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน

ท่านเข้าเรียนทุกครั้ง ยกเว้นเจ็บป่วยหรือมี ธุระ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50- 1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	66	44.0	84	56.0	150
มาก	70	42.7	94	57.3	164
มากที่สุด	41	37.8	69	62.7	110
รวม	177	41.7	247	58.3	424

$$\chi^2 = 1.278 \quad p(0.520) > 0.05 \quad \alpha = 0.05$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การเข้าเรียนทุกครั้งยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 12 พบว่าการเข้าเรียนทุกครั้งยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.055 แสดงว่าการเข้าเรียนทุกครั้งยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.055 หรือร้อยละ 5.5 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับ

ตารางที่ 13

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านความสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอนจำแนกตามระดับผลการเรียน

ความสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	87	45.8	103	54.2	190
uin	62	34.4	118	65.6	180
มากที่สุด	21	50.0	21	50.0	42
รวม	170	41.3	242	58.7	412

$$\chi^2 = 6.382 \quad p(0.041) < 0.05 \quad V = 0.124$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ความสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 13 พบว่าความสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.124 แสดงว่าความสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.124 หรือร้อยละ 12.4 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 14

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านการเข้าเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอน
จำแนกตามระดับผลการเรียน

ท่านเข้าเรียนก่อนที่ อาจารย์จะเริ่มสอน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	115	41.8	160	58.2	275
มาก	53	42.4	72	57.6	125
มากที่สุด	8	36.4	14	63.6	22
รวม	176	41.7	246	58.3	422

$$\chi^2 = 0.284 \quad p(0.867) > 0.05 \quad V = 0.026$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การเข้าเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 14 พบว่าการเข้าเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.026 แสดงว่าการเข้าเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.026 หรือร้อยละ 2.6 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 15

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านความกระตือรือร้นจำแนกตามระดับผลการเรียน

ท่านเรียนด้วยความกระตือรือร้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	111	41.6	156	58.4	267
uin	51	41.1	73	58.9	124
มากที่สุด	13	52.0	12	48.0	25
รวม	175	42.1	241	57.9	416

$$\chi^2 = 1.084 \quad p(0.582) > 0.05 \quad \alpha = 0.051$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 15 พบว่า การเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.051 แสดงว่าการเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.051 หรือร้อยละ 5.1 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

นisiที่ 16

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านความพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่า การเรียนด้วยการท่องจำจำแนกตามระดับผลการเรียน

ท่านพยายามเรียน ด้วยความเข้าใจ มากกว่าการเรียนด้วย การท่องจำ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปาน กลาง	85	45.2	103	54.8	188
มาก	70	38.3	113	61.7	183
มากที่สุด	19	38.0	31	62.0	50
รวม	174	41.3	247	58.7	421

$$\chi^2 = 2.113 \quad p(0.348) > 0.05 \quad V = 0.071$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 16 พบว่าการพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.071 แสดงว่าการพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.071 หรือร้อยละ 7.1 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 17

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้านการจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่
 อาจารย์สอนจำแนกตามระดับผลการเรียน

ในขณะเรียนจะจด บันทึกรายละเอียด เพิ่มเติมจากสิ่งที่ อาจารย์สอน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	69	37.3	116	62.7	185
มาก	87	4.7	98	53.0	185
มากที่สุด	21	38.9	33	61.1	54
รวม	177	41.7	247	56.3	424

$$\chi^2 = 3.808 \quad p(0.149) > 0.05 \quad V = 0.095$$

จากการทดสอบสมมติฐานว่า “ในขณะเรียนการจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่
 อาจารย์สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 17 พบว่าในขณะเรียน
 การจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่อาจารย์สอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.095 แสดงว่าการจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติม
 จากสิ่งที่อาจารย์สอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.095
 หรือร้อยละ 9.5 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 18

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน

การซักถาม/ตอบ คำถามที่อาจารย์ถามใน ชั้นเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	157	41.4	222	58.6	379
มาก	16	51.6	15	48.4	31
มากที่สุด	4	33.3	8	66.7	12
รวม	177	41.9	245	58.1	422

$$\chi^2 = 1.597 \quad p(0.450) > 0.05 \quad V = 0.062$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 18 พบว่าการซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.062 แสดงว่าการซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.062 หรือร้อยละ 6.2 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 19

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในด้านการให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน

การให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดี	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	100	45.7	119	54.3	219
มาก	59	35.8	106	64.2	165
มากที่สุด	18	45.0	22	55.0	40
รวม	177	41.7	247	58.3	424

$$\chi^2 = 3.988 \quad p(0.136) > 0.05 \quad V = 0.097$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดีมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 19 พบว่าการให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดีไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.097 แสดงว่าการให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.097 หรือร้อยละ 9.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 20

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มจำแนกตามระดับผลการเรียน

การทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มท่านจะมีส่วนร่วมเสมอ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	68	40.7	99	59.3	167
มาก	84	41.2	120	58.8	204
มากที่สุด	25	47.2	28	52.8	53
รวม	177	41.7	247	58.3	424

$$\chi^2 = 0.741 \quad p(0.690) > 0.05 \quad V = 0.042$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 20 พบว่าการมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.042 แสดงว่าการมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.042 หรือร้อยละ 4.2 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 21

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจาก
การเรียนในห้องเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน

การค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติม นอกเหนือจากการ เรียนในห้องเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	133	39.9	200	60.1	333
มาก	34	46.6	39	53.4	73
มากที่สุด	10	58.8	7	41.2	17
รวม	177	41.8	246	58.2	423

$$\chi^2 = 3.152 \quad p(0.204) > 0.05 \quad V = 0.087$$

จากการทดสอบสมมติฐาน "การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ" จากตารางที่ 21 พบว่าการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.087 แสดงว่าการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.087 หรือร้อยละ 8.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 22

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านกรพยายามทำกรบ้าน/รยงนด้วยตนเอง
จำแนกตามระดับผลกรเรียน

กรพยายามทำ กรบ้าน/รยงนด้วย ตนเอง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	107	43.1	141	56.9	248
มาก	60	41.4	85	58.6	145
มากที่สุด	9	30.0	21	70.0	30
รวม	176	41.6	247	58.4	423

$$\chi^2 = 1.908 \quad p(0.385) > 0.05 \quad V = 0.067$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “กรพยายามทำกรบ้าน/รยงนด้วยตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 22 พบว่ากรพยายามทำกรบ้าน/รยงนด้วยตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กับ 0.067 แสดงว่ากรพยายามทำกรบ้าน/รยงนด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.067 หรือร้อยละ 6.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 23

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่ง
จำแนกตามระดับผลการเรียน

การส่งการบ้าน/ รายงานตรงตาม กำหนดส่ง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	95	48.2	102	51.8	197
uin	65	36.3	114	63.7	179
มากที่สุด	16	36.3	29	64.4	45
รวม	176	41.8	245	58.2	421

$$\chi^2 = 6.278 \quad p(0.043) < 0.05 \quad V = 0.122$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 23 พบว่าการส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.122 แสดงว่าการส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่งและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.122 หรือร้อยละ 12.2 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 24

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียน
จำแนกตามระดับผลการเรียน

การตั้งใจฟังบรรยาย ตลอดทั้งคาบเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	112	43.6	145	56.4	257
uin	47	37.6	78	62.4	125
มากที่สุด	17	44.7	21	55.3	38
รวม	176	41.9	244	58.1	420

$$\chi^2 = 1.373 \quad p(0.503) > 0.05 \quad V = 0.057$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 24 พบว่าการตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.057 แสดงว่าการตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.057 หรือร้อยละ 5.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 25

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์
บรรยายจำแนกตามระดับผลการเรียน

การพูดคุยกับเพื่อน ในระหว่างที่อาจารย์ บรรยาย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	145	41.5	204	58.5	349
มาก	25	43.1	33	56.9	58
มากที่สุด	7	40.8	9	56.3	16
รวม:	177	41.6	246	58.2	423

$$\chi^2 = 0.074 \quad p(0.964) > 0.05 \quad V = 0.013$$

จากการทดสอบสมมติฐาน "การพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยายมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ" จากตารางที่ 25 พบว่าการพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยายไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กันเท่ากับ 0.013 แสดงว่าการพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.013 หรือร้อยละ 1.3 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 26

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านในห้องเรียนมักจะนั่งใกล้กับเพื่อนที่ตั้งใจเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน

ในห้องเรียนมักจะนั่งใกล้กับเพื่อนที่ตั้งใจเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	106	40.0	159	60.0	265
มาก	52	44.1	66	55.9	118
มากที่สุด	19	46.3	22	53.7	41
รวม	177	41.7	247	58.3	424

$$\chi^2 = 0.95 \quad p(0.622) > 0.05 \quad V = 0.047$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การนั่งเรียนใกล้กับเพื่อนที่ตั้งใจเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 26 พบว่าการนั่งเรียนใกล้กับเพื่อนที่ตั้งใจเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.047 แสดงว่าการนั่งใกล้กับเพื่อนที่ตั้งใจเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.047 หรือร้อยละ 4.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 27

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการณ์ในด้านความอยากรู้มากกว่าที่อาจารย์สอนจำแนกตามระดับผลการเรียน

มีความอยากรู้มากกว่าที่อาจารย์สอน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	117	41.8	163	58.2	280
มาก	42	37.5	70	62.5	112
มากที่สุด	18	56.3	14	43.8	32
รวม	177	41.7	247	58.3	424

$$\chi^2 = 3.599 \quad p(0.165) > 0.05 \quad V = 0.092$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ความอยากรู้มากกว่าที่อาจารย์สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 27 พบว่าความอยากรู้มากกว่าที่อาจารย์สอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.092 แสดงว่าความอยากรู้มากกว่าที่อาจารย์สอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.092 หรือร้อยละ 9.2 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 28

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบจำแนกตามระดับผลการเรียน

การวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	94	41.8	131	58.2	225
มาก	65	39.6	99	60.4	164
มากที่สุด	16	48.5	17	51.5	33
รวม	175	41.5	247	58.5	422

$$\chi^2 = 906 \quad p(0.636) > 0.05 \quad V = 0.046$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 28 พบว่าการวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.046 แสดงว่าการวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.046 หรือร้อยละ 4.6 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างน้อยมาก

ตารางที่ 29

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียน
จำแนกตามระดับผลการเรียน

การดูหนังสือมาก่อน ล่วงหน้าที่จะเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	146	40.0	219	60.0	365
มาก	29	58.0	21	42.0	50
มากที่สุด	2	25.0	6	75.0	8
รวม	177	41.8	246	58.2	423

$$\chi^2 = 6.806 \quad p(0.033) < 0.05 \quad V = 0.127$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 29 พบว่าการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.127 แสดงว่าการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.127 หรือร้อยละ 12.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 30

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน: การวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือและได้ทำตามแผนนั้นจำแนกตามระดับผลการเรียน

ในแต่ละวันวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือและได้ทำตามแผนนั้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	145	41.5	204	58.5	349
มาก	28	45.2	34	54.8	62
มากที่สุด	4	36.4	7	63.7	11
รวม	177	41.9	245	58.1	422

$$\chi^2 = 0.427 \quad p(0.808) > 0.05 \quad V = 0.032$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การวางแผนการเรียน เช่น การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 30 พบว่าการวางแผนการเรียน เช่น การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กันเท่ากับ 0.032 แสดงว่าการวางแผนการเรียน เช่น การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.032 หรือร้อยละ 3.2 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 31

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการรับทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันทีจำแนกตามระดับผลการเรียน

การรับทำการบ้าน/ รายงานที่อาจารย์ มอบหมายทันที	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	129	41.5	182	58.5	311
มาก	43	46.2	50	53.8	93
มากที่สุด	5	26.3	14	73.7	19
รวม	177	41.8	246	58.2	423

$$\chi^2 = 2.637 \quad p(0.263) > 0.05 \quad V = 0.079$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การรับทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันทีมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 31 พบว่าการรับทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันทีไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.079 แสดงว่าการรับทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันทีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.079 หรือร้อยละ 7.9 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 32

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านกรถามเพื่อนและอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ
จำแนกตามระดับผลการเรียน

หลังเลิกเรียนถ้าไม่ หรือถามอาจารย์ เพื่อให้เข้าใจ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	125	40.6	183	59.4	308
uin		44.3	54	55.7	97
มากที่สุด		58.8	7	41.2	17
รวม	lib	42.2	244	57.8	422

$$\chi^2 = 2.436 \quad p(0.296) > 0.05 \quad V = 0.076$$

จากการทดสอบสมมติฐาน "การถามเพื่อนหรือถามอาจารย์หลังเลิกเรียนถ้าไม่เข้าใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ" จากตารางที่ 32 พบว่าการถามเพื่อนหรือถามอาจารย์หลังเลิกเรียนถ้าไม่เข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.076 แสดงว่าการถามเพื่อนหรือถามอาจารย์หลังเลิกเรียนถ้าไม่เข้าใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.076 หรือร้อยละ 7.6 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 33

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านกรนำเนื้อหา/ประเด็นต่ง ๆ จากที่เรียนมา
พูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน

กรนำเนื้อหา/ ประเด็นต่ง ๆ จากที่ เรียนมาพูดคุยกับ เพื่อนหลังเลิกเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	135	40.7	197	59.3	332
มาก	37	47.4	41	52.6	78
มากที่สุด	4	36.4	7	63.6	11
รวม	176	41.8	245	58.2	421

$$\chi^2 = 1.329 \quad p(0.515) > 0.05 \quad V = 0.056$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “กรนำเนื้อหา/ประเด็นต่ง ๆ จากที่เรียนมาพูดคุยกับเพื่อน
หลังเลิกเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 33 พบว่ากรนำเนื้อหา/
ประเด็นต่ง ๆ จากที่เรียนมาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.056 แสดงว่ากรนำเนื้อหา/ประเด็นต่ง ๆ จาก
ที่เรียนมาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปร
ผันร่วมกัน 0.056 หรือร้อยละ 5.6 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 34

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการที่จะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อยจำแนกตามระดับผลการเรียน

การที่จะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	66	47.8	72	52.2	138
มาก	81	39.7	123	60.3	204
มากที่สุด	30	38.0	49	62.0	79
รวม	177	42.0	244	58.0	421

$$\chi^2 = 2.888 \quad p(0.236) > 0.05 \quad V = 0.083$$

จากการทดสอบสมมติฐาน "การที่จะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ" จากตารางที่ 34 พบว่าการที่จะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.083 แสดงว่าการที่จะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.083 หรือร้อยละ 8.3 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 35

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการศึกษาเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ
จำแนกตามระดับผลการเรียน

การให้เวลาเรียนใน แต่ละวิชาอย่าง เพียงพอ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	99	46.9	112	53.1	211
มาก	66	36.9	113	63.1	179
มากที่สุด	11	36.7	19	63.3	30
รวม	176	41.9	244	58.1	420

$$\chi^2 = 4.380 \quad p(0.112) > 0.05 \quad V = 0.102$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การให้เวลาเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 35 พบว่าการให้เวลาเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.102 แสดงว่าการให้เวลาเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.102 หรือร้อยละ 10.2 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 36

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้าน การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับผลการเรียน

การนำความรู้ที่ได้จาก การเรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	110	40.9	159	59.1	269
มาก	54	43.5	70	56.5	124
มากที่สุด	11	40.7	16	59.3	27
รวม	175	41.1	245	58.3	420

$$\chi^2 = 0.257 \quad p(0.880) > 0.05 \quad V = 0.025$$

จากการทดสอบสมมติฐาน "การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ" จากตารางที่ 36 พบว่าการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.025 แสดงว่าการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.025 หรือร้อยละ 2.5 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 37

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านเมื่อมีเวลาว่างมักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับ
วิชาการจำแนกตามระดับผลการเรียน

เมื่อมีเวลาว่างมักจะ อ่านหนังสือเกี่ยวกับ วิชาการ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	142	41.9	197	58.1	339
มาก	30	41.7	42	58.3	72
มากที่สุด	5	45.5	6	54.5	11
รวม	177	41.9	245	58.1	422

$$\chi^2 = 0.058 \quad p(0.971) > 0.05 \quad V = 0.012$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “เมื่อมีเวลาว่างมักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิชาการมี
ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 37 พบว่าพฤติกรรมที่เมื่อมีเวลาว่าง
มักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิชาการไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณ
ความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.012 แสดงว่าพฤติกรรมกรเรียนที่เมื่อมีเวลาว่างมักจะอ่านหนังสือ
เกี่ยวกับวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.012 หรือ
ร้อยละ 1.2 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 38

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในด้านเมื่อมีเวลาว่างมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชา
ต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วจำแนกตามระดับผลการเรียน

เมื่อมีเวลาว่างมักจะ ทบทวนเนื้อหาในวิชา ต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	138	40.9	199	59.1	337
มาก	32	47.1	36	52.9	68
มากที่สุด	6	40	9	60	15
รวม	176	244	244	58.1	420

$$\chi^2 = 0.891 \quad p(0.641) > 0.05 \quad V = 0.046$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “เมื่อมีเวลาว่างมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 38 พบว่าพฤติกรรมที่เมื่อมีเวลาว่างมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.046 แสดงว่าพฤติกรรมการเรียนที่เมื่อมีเวลาว่างมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.046 หรือร้อยละ 4.6 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 39

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรเรียนในด้านการเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน

การเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	105	40.9	152	59.1	257
มาก	37	38.9	58	61.1	95
มากที่สุด	31	50.8	30	49.2	61
รวม	173	41.9	240	58.1	413

$$\chi^2 = 2.449 \quad p(0.294) > 0.05 \quad V = 0.077$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การเข้าเรียนเพราะ มีการเช็คชื่อมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 39 พบว่าพฤติกรรมที่มีการเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.077 แสดงว่าพฤติกรรมกรเรียนที่มีการเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.077 หรือร้อยละ 7.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 40

จำนวนและร้อยละของคณะวิชาของนักศึกษาจำแนกตามระดับผลการเรียน

คณะวิชา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1.บริหารธุรกิจ	74	46.8	84	53.2	158
2.การบัญชี	3	33.3	6	66.7	9
3.เศรษฐศาสตร์	0	0.0	1	100.0	1
4.นิติศาสตร์	7	41.2	10	58.8	17
5.นิเทศศาสตร์	28	35.9	50	64.1	78
6.ศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์	20	37.0	34	63.0	54
7.เทคโนโลยีสารสนเทศ	40	43.0	53	57.0	93
8.วิศวกรรมศาสตร์	6	40.0	9	60.0	15
รวม	178	41.9	247	58.1	425

$$\chi^2 = 4.326 \quad p(0.742) > 0.05 \quad V = 0.101$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “คณะวิชาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 40 พบว่าคณะวิชาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.101 แสดงว่าคณะวิชาของนักศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.101 หรือร้อยละ 10.1 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 41

จำนวนและร้อยละของรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของนักศึกษาจำแนกตามระดับผลการเรียน

รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
0-2,000 บาท	42	48.3	45	51.7	87
2,001-3,000 บาท	37	44.6	46	55.4	83
3,001-4,000 บาท	61	40.1	91	59.9	152
4,001 บาทขึ้นไป	35	37.2	59	62.8	94
รวม	175	42.1	241	57.9	416

$$\chi^2 = 2.726 \quad p(0.436) > 0.05 \quad V = 0.081$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 41 พบว่ารายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.081 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.081 หรือร้อยละ 8.1 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 42
จำนวนและร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวจำแนกตามระดับผลการเรียน

รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน ของสมาชิกในครอบครัว	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
0-10,000 บาท	43	39.1	67	60.9	110
10,001-15,000 บาท	34	44.2	43	55.8	77
15,001-20,000 บาท	37	37.8	61	62.2	98
20,001-25,000 บาท	14	36.8	24	63.2	38
25,001 บาทขึ้นไป	44	46.3	51	53.7	95
รวม	172	41.1	246	58.9	418

$$\chi^2 = 2.284 \quad p(0.684) > 0.05 \quad V = 0.074$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 42 พบว่ารายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์เท่ากับ 0.074 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.074 หรือร้อยละ 7.4 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 43

จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาจำแนกตามระดับผลการเรียน

ระดับการศึกษาสูงสุดของ บิดา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ประถมศึกษา	73	40.8	106	9.2	179
มัธยมศึกษา/ปวช.	47	44.8	58	55.2	105
อนุปริญญา/ปวส.	24	48.0	26	52.0	50
ปริญญาตรี	22	37.3	37	62.7	59
สูงกว่าปริญญาตรี	7	50.0	7	50.0	14
รวม	173	42.5	234	57.5	407

$$\chi^2 = 2.033 \quad p(0.73) > 0.05 \quad V = 0.071$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 43 พบว่าระดับการศึกษาของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.071 แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.071 หรือร้อยละ 7.1 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 44

จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาจำแนกตามระดับผลการเรียน

ระดับการศึกษาสูงสุดของ มารดา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ประถมศึกษา	96	44.7	119	55.3	215
มัธยมศึกษา/ปวช.	37	42.5	50	57.5	87
อนุปริญญา/ปวส.	17	41.5	24	58.5	41
ปริญญาตรี	17	28.8	42	71.2	59
สูงกว่าปริญญาตรี	2	40.0	3	60.0	5
รวม	169	41.5	238	58.5	407

$$\chi^2 = 4.832 \quad p(0.305) > 0.05 \quad V = 0.109$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 44 พบว่าระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.109 แสดงว่าระดับการศึกษาของมารดาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.109 หรือร้อยละ 10.9 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 45

จำนวนและร้อยละของการประกอบอาชีพของบิดาจำแนกตามระดับผลการเรียน

อาชีพของบิดา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	36	37.9	59	62.1	95
ลูกจ้างเอกชน	18	34.0	35	66.0	53
แม่บ้าน	3	60.0	2	40.0	5
ทำงานส่วนตัว	51	49.5	52	50.5	103
ช่วยธุรกิจครอบครัว	33	42.9	44	57.1	77
เจ้าของกิจการ	23	45.1	28	54.9	51
รวม	164	42.7	220	57.3	384

$$\chi^2 = 5.237 \quad p(0.388) > 0.05 \quad V = 0.117$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 45 พบว่าอาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.117 แสดงว่าอาชีพของบิดาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.117 หรือร้อยละ 11.7 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 46

จำนวนและร้อยละของการประกอบอาชีพของมารดาจำแนกตามระดับผลการเรียน

อาชีพของมารดา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	19	36.5	33	63.5	52
ลูกจ้างเอกชน	7	23.3	23	76.7	30
แม่บ้าน	49	41.9	68	58.1	117
ทำงานส่วนตัว	42	49.4	43	50.6	85
ช่วยธุรกิจครอบครัว	33	44.0	42	56.0	75
เจ้าของกิจการ	18	43.9	23	56.1	41
รวม	168	42.0	232	58.0	400

$$\chi^2 = 7.030 \quad p(0.218) > 0.05 \quad V = 0.133$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การประกอบอาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 46 พบว่าการประกอบอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.133 แสดงว่าการประกอบอาชีพของมารดาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.133 หรือร้อยละ 13.3 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 47

จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันจำแนกตามระดับผลการเรียน

จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความเหมาะสม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	97	39.4	149	60.6	246
มาก	68	47.6	75	52.4	143
มากที่สุด	11	35.5	20	64.5	31
รวม	176	41.9	244	58.1	420

$$\chi^2 = 3.017 \quad p(0.221) > 0.05 \quad V = 0.085$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 47 พบว่าความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.085 แสดงว่าความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.085 หรือร้อยละ 8.5 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 48

จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสมจำแนกตามระดับผลการเรียน

ระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	86	39.1	134	60.9	220
มาก	75	45.5	90	54.5	165
มากที่สุด	15	45.5	18	54.5	33
รวม	176	42.1	242	57.9	418

$$\chi^2 = 1.731 \quad p(0.421) > 0.05 \quad V = 0.064$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ความเหมาะสมของระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 48 พบว่าความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.085 แสดงว่าความเหมาะสมของระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.064 หรือร้อยละ 6.4 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 49

จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการเรียนมีผลต่อผลการเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียน

ช่วงเวลาในการเรียนมี ผลต่อผลการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	84	45.9	99	54.1	183
มาก	61	38.1	99	61.9	160
มากที่สุด	32	41.6	45	58.4	77
รวม	177	42.1	243	57.9	420

$$\chi^2 = 2.130 \quad p(0.345) > 0.05 \quad V = 0.071$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ช่วงเวลาในการเรียน เช่น ช่วงเช้า ช่วงบ่ายมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 49 พบว่าช่วงเวลาในการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.071 แสดงว่าช่วงเวลาในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.071 หรือร้อยละ 7.1 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 50

จำนวนและร้อยละของวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจจำแนกตามระดับผลการเรียน

วิธีการสอนของ อาจารย์ผู้สอนมีผลต่อ ความรู้ความเข้าใจ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	83	48.0	90	52.0	173
uin	74	40.7	108	59.3	182
มากที่สุด	18	28.1	46	71.9	64
รวม	175	41.8	244	58.2	419

$$\chi^2 = 7.732 \quad p(0.021) < 0.05 \quad V = 0.136$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 50 พบว่าวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.136 แสดงว่าวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.136 หรือร้อยละ 13.6 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 51

จำนวนและร้อยละของการจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือก
กลุ่มเรียนเองจำแนกตามระดับผลการเรียน

การจัดกลุ่มเรียนใน แต่ละวิชาที่จัดให้ มีความเหมาะสมดีกว่า การเลือกกลุ่มเรียน เอง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	97	40.4	143	59.6	240
มาก	70	50.4	69	49.6	139
มากที่สุด	8	20.0	32	80.0	40
รวม	175	41.8	244	58.2	419

$$\chi^2 = 12.192 \quad p(0.002) < 0.05 \quad V = 0.171$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่า
การเลือกกลุ่มเรียนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 51 พบว่าการ
จัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเองมีความสัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ
0.171 แสดงว่าการจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเอง
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.171 หรือร้อยละ 17.1
ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แต่มากกว่าปัจจัยอื่น ๆ

ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 52

จำนวนและร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามระดับผลการเรียน

การเข้าร่วมกิจกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	90	39.0	141	61.0	231
มาก	69	46.0	81	54.0	150
มากที่สุด	17	43.6	22	56.4	29
รวม	176	41.9	244	58.1	420

$$\chi^2 = 1.901 \quad p(0.387) > 0.05 \quad V = 0.067$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 52 พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.067 แสดงว่าการเข้าร่วมกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.067 หรือร้อยละ 6.7 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ส่วนที่ 8 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้าน การปรับตัวในการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 53

จำนวนและร้อยละของการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นจำแนกตามระดับผลการเรียน

การเรียนในระดับ มหาวิทยาลัยทำให้ ต้องคิดและตัดสินใจ ด้วยตนเองมากขึ้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	55	43.7	71	56.3	126
มาก	87	42.9	116	57.1	203
มากที่สุด	33	37.1	56	62.9	89
น	175	41.9	243	58.1	418

$$\chi^2 = 1.085 \quad p(0.581) > 0.05 \quad V = 0.051$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 53 พบว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.051 แสดงว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.051 หรือร้อยละ 5.1 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 54

จำนวนและร้อยละของการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้กระตือรือร้นมากขึ้นจำแนกตามระดับผลการเรียน

การเรียนในระดับ มหาวิทยาลัยทำให้มี ความกระตือรือร้น มากขึ้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	62	45.6	74	54.4	136
มาก	87	41.8	121	58.2	208
มากที่สุด	27	35.5	49	64.5	76
รวม	176	41.9	244	58.1	420

$$\chi^2 = 2.029 \quad p(0.363) > 0.05 \quad V = 0.069$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 54 พบว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.069 แสดงว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.069 หรือร้อยละ 6.9 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 55

จำนวนและร้อยละของการคบเพื่อนจำแนกตามระดับผลการเรียน

การคบเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	44	44.4	55	55.6	99
มาก	71	40.8	103	59.2	174
มากที่สุด	53	39.8	80	60.2	133
รวม	168	41.4	238	58.6	406

$$\chi^2 = 0.535 \quad p(0.765) > 0.05 \quad V = 0.036$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การคบเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 55 พบว่าการคบเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.036 แสดงว่าการคบเพื่อนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.036 หรือร้อยละ 3.6 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 56

จำนวนและร้อยละของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจำแนกตามระดับผลการเรียน

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	44	45.5	53	54.6	97
มาก	74	37.9	121	62.1	195
มากที่สุด	49	43.8	63	56.3	112
รวม	167	41.3	237	58.7	404

$$\chi^2 = 1.840 \quad p(0.399) > 0.05 \quad V = 0.067$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 56 พบว่าการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์เท่ากับ 0.067 แสดงว่าการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.067 หรือร้อยละ 6.7 ซึ่งถือว่ามี ความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ส่วนที่ 9 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 57

จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้จำแนกตามระดับผลการเรียน

ความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	52	41.6	73	58.4	125
มาก	75	41.0	108	59.0	183
มากที่สุด	40	41.2	57	58.8	97
รวม	167	41.2	238	58.8	405

$$\chi^2 = 0.012 \quad p(0.994) > 0.05 \quad V = 0.005$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 57 พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.005 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.005 หรือร้อยละ 0.5 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำมากและต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นๆ

ตารางที่ 58

จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้
จำแนกตามระดับผลการเรียน

ความสามารถค้นคว้า ศึกษาเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	76	42.0	105	58.0	181
มาก	63	38.2	102	61.8	165
มากที่สุด	26	49.1	27	50.9	53
รวม	165	41.4	234	58.6	399

$$\chi^2 = 2.011 \quad p(0.366) > 0.05 \quad V = 0.071$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 58 พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.071 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.071 หรือร้อยละ 7.1 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตารางที่ 59

จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษา เพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นจำแนกตามระดับผลการเรียน

ความสามารถ ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการศึกษา เพื่อให้มีผลการเรียน ที่ดีขึ้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	58	47.5	64	52.5	122
มาก	75	37.3	126	62.7	201
มากที่สุด	34	42.5	46	57.5	80
รวม	167	41.4	236	58.6	403

$$\chi^2 = 3.319 \quad p(0.190) > 0.05 \quad V = 0.091$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 59 พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.091 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.091 หรือร้อยละ 9.1 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ส่วนที่ 10 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 60

จำนวนและร้อยละของการมีเป้าหมายในชีวิตจำแนกตามระดับผลการเรียน

การมีเป้าหมายในชีวิต	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	40	46.5	46	53.5	86
มาก	62	39.0	97	61.0	159
มากที่สุด	65	40.9	94	59.1	159
รวม	167	41.3	237	58.7	404

$$\chi^2 = 1.323 \quad p(0.516) > 0.05 \quad V = 0.057$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การมีเป้าหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 60 พบว่าการมีเป้าหมายในชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.057 แสดงว่าการมีเป้าหมายในชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.057 หรือร้อยละ 5.7 ซึ่งถือว่ามี ความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

**ส่วนที่ 11 การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยในด้านการเลือกอาชีพ
ในอนาคตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ**

ตารางที่ 61

**จำนวนและร้อยละของการให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน
จำแนกตามระดับผลการเรียน**

การให้ความสำคัญกับ การที่ต้องประกอบ อาชีพตรงตาม สาขาวิชาที่เรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				รวม
	0.00-1.49		1.50-1.99		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยที่สุดถึงปานกลาง	57	40.4	84	59.6	141
มาก	61	42.7	82	57.3	143
มากที่สุด	50	41.0	72	59.0	122
รวม	168	41.4	238	58.6	406

$$\chi^2 = 0.157 \quad p(0.924) > 0.05 \quad V = 0.020$$

จากการทดสอบสมมติฐาน “การให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ” จากตารางที่ 61 พบว่าการให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีปริมาณความสัมพันธ์กัน เท่ากับ 0.020 แสดงว่าการให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสัมพันธ์กันหรือแปรผันร่วมกัน 0.020 หรือร้อยละ 2.0 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ส่วนที่ 12 ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่วิเคราะห์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตารางที่ 62

ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่วิเคราะห์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

พฤติกรรมการณ์เรียน	ค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V
1. รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของนักศึกษา	0.081
2. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัว	0.074
3. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา	0.071
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา	0.109
5. อาชีพบิดา	0.117
6. อาชีพมารดา	0.133
7. ท่านเข้าเรียนทุกครั้ง ยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระ	0.055
8. ท่านให้ความสนใจ และตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน	0.124
9. ท่านเข้าห้องเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอน	0.026
10. ท่านเรียนด้วยความกระตือรือร้น	0.051
11. ท่านพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำ	0.071
12. ในขณะที่เรียนท่านจะจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่อาจารย์สอน	0.095
13. ท่านชอบซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียน	0.062
14. ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดี	0.097
15. การทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มท่านจะมีส่วนร่วมเสมอ	0.042
16. ท่านค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนเสมอ	0.087
17. ท่านพยายามทำการบ้าน/รายงานด้วยตนเอง	0.067
18. ท่านส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่ง	0.122
19. ท่านตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียน	0.057
20. ท่านมักจะชอบพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยาย	0.013
21. ในห้องเรียนท่านมักจะนั่งใกล้กับกลุ่มเพื่อนที่ตั้งใจเรียน	0.047
22. ท่านมีความอยากที่จะรู้ให้มากกว่าที่อาจารย์สอน	0.092
23. ท่านมีการวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ	0.046
24. ท่านมีการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียน	0.127
25. ในแต่ละวันท่านวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้น	0.032
26. ท่านรีบทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันที	0.079
27. หลังเลิกเรียนถ้าไม่เข้าใจ ท่านจะถามเพื่อนหรือถามอาจารย์เพื่อให้เข้าใจ	0.076
28. ท่านมักจะนำเนื้อหา/ประเด็นต่าง ๆ จากที่เรียนมาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียน	0.056
29. ท่านจะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย	0.083

พฤติกรรมการณ์เรียน	ค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V
30. ท่านใช้เวลากับการเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ	0.102
31. ท่านมักจะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิประจำวัน	0.025
32. เมื่อมีเวลาร่างท่านมักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิชาการ	0.012
33. เมื่อมีเวลาร่างท่านมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว	0.046
34. ท่านเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อ	0.077
ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย	
35. จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความเหมาะสม	0.085
36. ระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสม	0.064
37. ช่วงเวลาในการเรียน เช่น ช่วงเช้า บ่าย มีผลต่อผลการเรียนของท่าน	0.071
38. วิธีการสอนของอาจารย์มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของท่านในวิชานั้น ๆ	0.136
39. การจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเอง	0.171
การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	
40. ท่านให้ความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่จัดขึ้น	0.067
การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	
41. การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านต้อง คิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น	0.051
42. การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านมีความกระตือรือร้นมากขึ้น	0.069
43. ท่านคิดว่าการคบเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย	0.036
44. การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น.	0.067
ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง	
45. ท่านมีความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้	0.005
46. ท่านสามารถค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้	0.071
47. ท่านสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการณ์เรียนของท่านเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นได้	0.091
การตั้งเป้าหมายในชีวิต	
48. ท่านมีเป้าหมายในชีวิตของท่าน	0.057
การเลือกอาชีพในอนาคต	
49. ท่านให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน	0.020

จากตารางที่ 62 พบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่วิเคราะห์นั้นมี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ในระดับที่น้อยถึงน้อยมาก โดยเมื่อพิจารณาแต่ละ ปัจจัยที่วิเคราะห์นั้นมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V อยู่ในระดับต่ำคือตั้งแต่ 0.005-0.171 หรือ ตั้งแต่ร้อยละ 0.5 ถึงร้อยละ 17.1 โดยในปัจจัยต่าง ๆ ที่วิเคราะห์นั้นในส่วนของพฤติกรรมการณ์เรียน พฤติกรรมที่มีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมากที่สุดคือการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 12.7 รองลงมาคือทำให้ความสนใจและ

ตั้งใจเวลาที่อาจารย์สอน มีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 12.4 รองลงมาเป็นการทำการบ้าน/ รายงานส่งตามกำหนดส่ง มีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 12.2 ส่วนพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำน้อยที่สุดคือการอ่านหนังสือทางวิชาการเมื่อมีเวลาว่าง มีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 1.2

ส่วนในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนั้นปัจจัยต่าง ๆ ในแต่ละด้านมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำดังนี้ คือ ในเรื่องการจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 17.1 รองลงมาคือวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 13.6 และระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสมมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 6.4

ส่วนในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำร้อยละ 6.7 ซึ่งเป็นค่าระดับความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างน้อย

ส่วนในด้านการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง การตั้งเป้าหมายในชีวิต และการเลือกอาชีพในอนาคตมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างน้อยมาก

ส่วนที่ 13 ปัญหาและอุปสรรค

ตารางที่ 63

จำนวนและร้อยละของปัญหาและอุปสรรคที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
1.ไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้น	26	6.1
2.เรียนไม่เข้าใจ	29	6.8
3.ไม่กล้าถามเมื่อไม่เข้าใจ	3	0.7
4.เรียนเข้ากันไป	23	5.4
5.สมาธิสั้น	8	1.9
6.สุขภาพ	1	0.2
7.อาจารย์ผู้สอน สอนเร็ว สอนน่าเบื่อ เครื่องเคียด วิชาการมากเกินไป	32	7.5
8.ครอบครัว	2	0.5
9.วิชาที่เรียนในแต่ละวันมากเกินไป	14	3.3
10.การจัดวิชาเรียน โดยที่บางวันเรียนมาก บางวันเรียนน้อย	4	0.9
11.การคบเพื่อน	7	1.6
12.กิจกรรมมากเกินไป	1	0.2
13.การเงิน	4	0.9
14.อาจารย์ผู้สอนควรใส่ใจแก่นักศึกษามากกว่านี้	1	0.2
15.การมาสายและอาจารย์ไม่ให้เข้าห้องเรียน	1	0.2
16.ไม่มีพื้นฐานมาก่อน	4	0.9
ไม่ตอบคำถาม	266	62.4
รวม	426	100.0

จากตารางที่ 63 พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปัญหาและอุปสรรคที่ตอบมามากที่สุดคืออาจารย์ผู้สอน โดยที่ระบุว่าจะสอนเร็ว สอนน่าเบื่อ เครื่องเคียดกับการสอนจนเกินไป มีจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 7.5 รองลงมาเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ระบุเรียนไม่เข้าใจ มีจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 6.8 เป็นปัญหาของตนเองคือไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้นในการเรียน มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 และไม่ตอบคำถาม มีจำนวน 266 คน ร้อยละ 62.4

ตารางที่ 64

จำนวนและร้อยละของสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่ามหาวิทยาลัยควรสนับสนุน/ส่งเสริม/หรือปรับปรุงแก้ไขในด้านที่เกี่ยวข้องและคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สิ่งที่ควรสนับสนุน/ส่งเสริม/หรือปรับปรุงแก้ไข	จำนวน	ร้อยละ
1.ควรมีการจัดสอนเสริมก่อนสอบ	14	3.3
2.การจัดตารางเวลาเรียน ตารางสอบ และลดจำนวนวิชาที่ต้องเรียนลง	13	3.1
3.เวลาเรียนเข้าเกินไป	9	2.1
4.การจัดตารางเรียนในแต่ละวัน บางวันมากเกินไป บางวันน้อยและช่วงเวลาว่าง ควรจัดให้เหมาะสม	4	0.9
5.ควรให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจนักศึกษามากขึ้น	1	0.2
6.ไม่ควรแยกกลุ่มนักศึกษาที่เรียนเก่ง และนักศึกษาที่เรียนไม่เก่ง	3	0.7
7.สื่อการสอน	4	0.9
8.เครื่องคอมพิวเตอร์น้อยเกินไป เวลาเรียนต้องใช้ 2 คนต่อ 1 เครื่อง	1	0.2
9.ไม่ควรเรียนติด ๆ กัน	1	0.2
10.ควรมีการแนะนำทางการเรียนมากกว่าเดิม และอาจารย์ควรเป็นกันเองมากกว่านี้	6	1.4
11.ลดค่าหน่วยกิต	3	0.7
12.การเช็คชื่อเข้าชั้นเรียน	1	0.2
13.การจัดวิชาที่เรียน อยากให้มีเฉพาะวิชาที่ตรงสาขา	3	0.7
14.การสอนของอาจารย์ผู้สอน	16	3.8
ไม่ตอบคำถาม	347	81.5
รวม	426	100.0

จากตารางที่ 64 พบว่าสิ่งที่อยากจะให้มหาวิทยาลัยสนับสนุน/ส่งเสริม/ปรับปรุงแก้ไขในด้านที่เกี่ยวข้องและคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันดับแรกคือการสอนของอาจารย์ผู้สอน มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 รองลงมาเป็นการจัดการสอนเสริมก่อนการสอบ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 รองลงมาเป็นการจัดตารางเรียน ตารางสอบและลดจำนวนวิชาที่เรียนลง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 เวลาที่เรียนเข้าเกินไปมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และไม่ตอบคำถามมีจำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. เพื่อหาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) สุ่มตัวอย่างแบบโควตา(Quota
Sampling) โดยประชากรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปีทุกคณะ
วิชา ศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตั้งแต่ 0.00-1.99 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด
1,650 คน สุ่มตัวอย่างมาได้จำนวน 426 คนและใช้แบบสอบถามชนิดปลายปิด(Closed-ended
Questionnaire) และแบบสอบถามชนิดปลายเปิด(Open-ended Questionnaire) เป็นเครื่องมือใน
การเก็บรวบรวมข้อมูล จากการประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัย และ
อภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 426 คน เป็นนักศึกษา
ชายจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 นักศึกษาหญิงจำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2
รองลงมาเป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 คณะนิเทศ
ศาสตร์จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 54 คน
คิดเป็นร้อยละ 12.7 คณะนิติศาสตร์จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 คณะวิศวกรรมศาสตร์
จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 คณะการบัญชีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และคณะ
เศรษฐศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 426 คน เป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 1.50-1.99
จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตั้งแต่
1.00-1.49 จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และกลุ่มที่ได้ข้อมูลตัวอย่างมาน้อยที่สุดคือ
กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 0.00-0.99 มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน 3,001 -4,000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน 4,001 บาทขึ้นไปมีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 มีรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน 0-2,000 บาทต่อเดือนมีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 และมีรายได้ 2,001 - 3.000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ในด้านรายได้เฉลี่ยรวมของสมาชิกในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 110 คนคิดเป็นร้อยละ 26.3 มีรายได้เฉลี่ยรวมของสมาชิกในครอบครัวในช่วง 0-10,000 บาทรองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยรวมของสมาชิกในครอบครัวในช่วง 15,001-20,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยของสมาชิกในครอบครัวรวมในช่วง 25.001 บาทขึ้นไปมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

ในด้านระดับการศึกษาสูงสุดของบิดานั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดาจบการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา มีจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และน้อยที่สุดคือบิดาจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ในด้านระดับการศึกษาของมารดานั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มารดาจบการศึกษาระดับสูงสุดประถมศึกษา มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมาเป็นจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวน 59 คนคิดเป็นร้อยละ 14.5 และน้อยที่สุดคือมารดาจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ในการประกอบอาชีพของบิดานั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพคือทำงานส่วนตัว มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 รองลงมาเป็นช่วยธุรกิจครอบครัว จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 อาชีพลูกจ้างเอกชน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 เป็นเจ้าของกิจการจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และทำงานบ้านมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ในการประกอบอาชีพของมารดานั้น มีจำนวนสูงที่สุดคือเป็นแม่บ้าน มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาเป็นทำงานส่วนตัว มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาเป็นช่วยธุรกิจครอบครัว มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และเป็นลูกจ้างเอกชนจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดำนั้นมีพฤติกรรมการเรียนในทุก ๆ ด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2853 อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่พฤติกรรมการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการเข้าเรียนทุกครั้ง ยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.8679 รองลงมาคือจะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8314 รองลงมาคือการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มจะมีส่วนร่วมเสมอ มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.7028 การพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6223 และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6209

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างถึงปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่า

ปัจจัยในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4809 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6850 รองลงมาคือช่วงเวลาในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6405 และสุดท้ายคือจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3024

ปัจจัยในการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9567 อยู่ในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ปัจจัยในการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9567 อยู่ในระดับมาก โดยที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการคบเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.069 รองลงมาเป็นการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น รองลงมาเป็นการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และสุดท้ายคือการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มีความกระตือรือร้น มากขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8381

ปัจจัยในด้านความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเองนั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8079 อยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.9185 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองมีความสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของตนเองเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8660 และสุดท้ายคือความสามารถในการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6391

ปัจจัยในการตั้งเป้าหมายในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1708 อยู่ในระดับมากแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแต่มีเป้าหมายในชีวิตของตนเอง

และปัจจัยสุดท้ายคือปัจจัยในการเลือกอาชีพในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9089 อยู่ในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

การทดสอบสมมติฐานและวัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละปัจจัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

- 1.1 การเข้าเรียนทุกครั้งยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.2 ความสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
- 1.3 การเข้าเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.4 การเรียนด้วยความกระตือรือร้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.5 การพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.6 ในขณะที่เรียนการจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่อาจารย์สอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.7 การซักถาม/ตอบคำถามที่อาจารย์ถามในชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.8 การให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดีไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.9 การมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.10 การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.11 การพยายามทำการบ้าน/รายงานด้วยตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.12 การส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
- 1.13 การตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.14 การพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยายไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 1.15 การนั่งเรียนใกล้กับเพื่อนที่ตั้งใจเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.16 ความอยากรู้มากกว่าที่อาจารย์สอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ

1.17 การวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ

1.18 การดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.19 การวางแผนการเรียน เช่น การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้
ทำตามแผนนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.20 การรีบทำการบ้าน/รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันทีไม่มีความสัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.21 การถามเพื่อนหรือถามอาจารย์หลังเลิกเรียนถ้าไม่เข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.22 การนำเนื้อหา/ประเด็นต่าง ๆ จากที่เรียนมาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียนไม่มี
ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.23 การที่จะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

1.24 การใช้เวลาเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

1.25 การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่มีความสัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.26 เมื่อมีเวลาว่างมักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิชาการไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

1.27 การทบทวนเนื้อหาในวิชาต่างๆที่เรียนไปแล้วไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

1.28 พฤติกรรมที่มีการเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

**สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ**

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

- 2.1 คณะวิชาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 2.2 รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 2.3 รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ
- 2.4 การศึกษาของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- 2.5 ระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.6 การประกอบอาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.7 การประกอบอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานที่ 3 ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

3.1 ความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.2 ระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.3 ช่วงเวลาในการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.4 วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3.5 การจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 4 การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

4.1 การเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานที่ 5 การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

5.1 การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5.2 การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5.3 การคบเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5.4 การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานที่ 6 ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

6.1 ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

6.2 ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

6.3 ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานที่ 7 การตั้งเป้าหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

7.1 การมีเป้าหมายในชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานที่ 8 การเลือกอาชีพในอนาคตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

8.1 การให้ความสำคัญกับการที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า พฤติกรรมการเรียนส่วนใหญ่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ความสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน การส่งการบ้าน/รายงานตรงตามกำหนดส่ง และการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียนที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภาพร เมษรักษา วณิช(2515) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับนิสัยในการเรียนและทักษะคิดในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 ของรัฐบาลพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยในการเรียนและทักษะคิดในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรรณีน เป็ล่งซ่า (2533) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2533 พบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ ความสนใจการเรียน การอ่านหนังสือในห้องสมุด ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ศึกษาวิจัยในที่นี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสรุปได้ว่าจากปัจจัยสาเหตุหลัก คือ พฤติกรรมการเรียนนั้น พฤติกรรมการเรียนส่วนใหญ่ไม่ใช่สาเหตุของการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษาน่าจะมีปัจจัยสาเหตุหลักอื่นซึ่งในที่นี้ไม่ใช่พฤติกรรมการเรียน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า คณะวิชาของนักศึกษา รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัว การศึกษาของบิดา/มารดา การประกอบอาชีพของบิดา/มารดา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ จุฬาลักษณ์ ปรีชากุล (2541) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้าน

เศรษฐกิจ นักศึกษามีปัญหาในการใช้จ่ายส่วนตัว และมีความกังวลใจในปัญหาทางการเงินของครอบครัวในระดับปานกลาง การแก้ปัญหาทางการเงินและปัจจัยด้านการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านการปรับตัวกับผลการเรียนของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในเรื่องปัญหาการใช้จ่ายส่วนตัว และปัจจัยด้านการปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิจัยของ สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา รายปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยส่วนตัว มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน้อย

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน และการจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปัจจัยทั้งสองนี้เป็นปัจจัยสาเหตุหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยในส่วนของวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนนั้น ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับ Traver (1958) ประเสริฐ ทองประเจียด และคณะ (อ้างถึงใน สุรีย์ ,2532 : 17) โดยได้สรุปไว้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงด้านเดียว แต่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่น ๆ กล่าวโดยสรุปคือ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย คุณลักษณะของผู้เรียน คุณภาพการสอนของครู และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งคุณลักษณะของตัวผู้เรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คุณภาพการสอนของครูและปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองลงมาตามลำดับ ส่วนความเหมาะสมของจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวัน ระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียน และช่วงเวลาที่เรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แสดงว่าปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 4 การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น การเข้าร่วมกิจกรรมไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุของการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 5 การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ในการศึกษาวิจัยนี้ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถของตนเองไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่เมื่อศึกษาผลการวิจัยของ พรณี ชูชัย เจริญ (2536 : 56) ซึ่งได้สรุปไว้ว่า เด็กที่มีอัตมโนทัศน์ในทางบวก มักจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จ ในงานการเรียน และการปรับตัวทางสังคมในทางตรงกันข้าม เด็กที่มีอัตมโนทัศน์

ทางลบมักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวทั้งในเรื่องการเรียนและการปรับตัวทางสังคมเช่นกัน ดังนั้นอัตตมโนทัศน์ จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทั้งในเรื่องการเรียนและการปรับตัว

จากการทดสอบสมมติฐานที่ ๗ การตั้งเป้าหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ w u i i ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในการศึกษาปัจจัยสาเหตุด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิตนั้นไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการทดสอบสมมติฐานที่ ๘ การเลือกอาชีพในอนาคตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ w u i i ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปัจจัยสาเหตุด้านการเลือกอาชีพในอนาคตไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุที่วิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุแต่ละปัจจัยทั้งปัจจัยสาเหตุหลักและปัจจัยรอง ด้วยสัมประสิทธิ์ Cramer's V นั้นพบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่วิเคราะห์ทั้งปัจจัยสาเหตุหลักและปัจจัยสาเหตุรองนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ตั้งแต่ 0.005-0.171 หรือตั้งแต่ร้อยละ 0.5 ถึงร้อยละ 17.1 โดยที่ปัจจัยสาเหตุหลักที่วิเคราะห์คือพฤติกรรมการเรียนนั้นพฤติกรรมที่มีค่าระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมากที่สุดคือการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 12.7 รองลงมาเป็นการให้ความสนใจและตั้งใจเวลาที่อาจารย์สอน มีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 12.4 รองลงมาเป็นการทำการบ้าน/รายงานส่งตามกำหนดส่ง มีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 12.2 ส่วนพฤติกรรมการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ น้อยที่สุด คือ การอ่านหนังสือทางวิชาการเมื่อมีเวลาว่าง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 1.2

ในด้านระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนั้นปัจจัยต่างๆในแต่ละด้านมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำดังนี้ คือ ในเรื่องการจัดกลุ่มเรียนในแต่ละวิชาที่จัดให้ความเหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 17.1 รองลงมาคือวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 13.6 และระยะเวลาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสมมีค่าสัมประสิทธิ์ Cramer's V ร้อยละ 6.4

ในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำร้อยละ 6.7 ซึ่งเป็นค่าระดับความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างน้อย

ในด้านการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง การตั้งเป้าหมายในชีวิต และการเลือกอาชีพในอนาคตมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำค่อนข้างน้อยมาก

ปัญหาและอุปสรรค

ในด้านของปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นและคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัญหาและอุปสรรคที่ตอบมามากที่สุดคืออาจารย์ผู้สอน โดยที่ระบุว่าสอนเร็ว สอนน่าเบื่อ เคื่องเครียดกับการสอนจนเกินไป มีจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 7.5 รองลงมาเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ระบุว่าเรียนไม่เข้าใจ มีจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 6.8 รองลงมาเป็นปัญหาของตนเองคือไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้นในการเรียน มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 รองลงมาระบุว่าเรียนเพราะเรียน เข้าใจเกินไป มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 รองลงมาเป็นวิชาที่เรียนในแต่ละวันมากเกินไปมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และไม่ตอบคำถามมีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 62.4

ส่วนสิ่งที่ยากใหม่มหาวิทยาลัยสนับสนุน/ส่งเสริม/ปรับปรุงแก้ไขในด้านที่เกี่ยวข้องและคิดว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันดับแรกคือการสอนของอาจารย์ผู้สอน มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 รองลงมาเห็นควรมีการจัดการสอนเสริมก่อนการสอบ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 รองลงมาเป็นการจัดตารางเรียน ตารางสอบและลดจำนวนวิชาที่เรียนลง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 รองลงมาเป็นเวลาที่ใช้เรียนมากเกินไปมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และไม่ตอบคำถามมีจำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

อาจารย์ผู้สอน และมหาวิทยาลัย ควรนำข้อสรุปที่ได้ในเบื้องต้นนี้ไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานั้นมีปัจจัยที่มีผลหลาย ๆ ปัจจัย ทั้งในส่วนตัวนักศึกษาเอง อาจารย์ผู้สอน วิธีการสอน และมหาวิทยาลัยและปัจจัยอื่น และวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนก็เป็นปัจจัยที่ผลการวิจัยหลาย ๆ ชิ้นพบว่า มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. เนื่องจากจากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดคะเนไว้ในสมมติฐานไม่ใช่ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นน่าที่จะมีกระตือรือร้นต่อไปเพื่อหาปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตัวของนักศึกษา หากเป็นปัจจัยที่สามารถปรับปรุง หรือแก้ไขได้จะได้หาแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขต่อไปซึ่งทำให้สามารถแก้ไขได้ตรงกับสาเหตุที่แท้จริง
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปีเท่านั้น อาจมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยศึกษาในชั้นปี 2 3 หรือ 4 หรืออาจมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์เรียนระหว่างชั้นปี จะได้ผลการศึกษาที่กว้างขวางมากขึ้น

กรรัตน์ เปล่งซ่า. "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ธุรกิจบัณฑิตยประจำปีการศึกษา 2533". มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย , 2533.

กฤษณี คำชาย. "จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้". คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ,2544.

เกษสุดา รัชฎาวิชิตกุล. "ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร". มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย , 2541.

จรรยา สุวรรณทัต. "พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา".

สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2521.

จพาลักษณ์ ปรีชากุล. "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่". บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2541.

ชัยพร วิชชาวุธ. "การวิจัยเชิงจิตวิทยา". กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

ประสิทธิ์ สายชมพู. "ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่". มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

ประวิตร ชูศิลป์. "ข้อคิดในการออกข้อสอบวิทยาศาสตร์สำหรับครูวิทยาศาสตร์".

วารสารวิชาการ วิทย์พิบูลสาร : สิงหาคม 2547 : 29-37.

ผ่องพรรณ ดรัมย์มงคล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. "การออกแบบการวิจัย". มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

พรรณี ชูทัย. "จิตวิทยาการเรียนการสอน". กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์ ,2536.

พะยอม วงศ์สารศรี. "จิตวิทยาการศึกษา". กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2526.

พิศเพลิน เขียวหวาน. "องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน".

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ยงยุทธ กิจสันทัต. "ผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาการบัญชี 1 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี

หลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา". บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก, 2546.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. "นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา". จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2527.

- วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร. "พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อ
การออกแบบและวางแผน". สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- วุฒิชัย จำนงค์. "การเรียนรู้ พฤติกรรมเบื้องต้นและประยุกต์". คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- วัชรวรรณ วงษ์ชื่นและคณะ. "ศึกษากุณิหลังของนักศึกษาขณะการบัญชีที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ". มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2535.
- สมคิด อิศระวัฒน์. "ลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของคนไทย". ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะ
สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- สมศักดิ์ โสภณพินิจ. "สภาพปัญหาและความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนวิชา
คณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษา(ภาคตะวันออก)". สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สวางศรี พรสวรรค์ และคณะ. "การศึกษาความกีดกันของนักศึกษาต่อสาเหตุที่มีสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต". มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,
2546.
- สุรัตน์ เตียวเจริญ. "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีที่มีผลต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่". บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. "จิตวิทยาการศึกษา". พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- อรพินทร์ นิมิตรนิวัฒน์. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัวและสัมฤทธิ์ผลของ
นักศึกษามหาวิทยาลัย". จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- อภิชาติ แก้วประดิษฐ์. "ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนของ
นักศึกษาระดับ ปวช.ช่างอุตสาหกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง วิทยาลัยเทคนิค
เชียงใหม่". บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- ย เวี สันทรวี (แปล). "พหุปัญญาในห้องเรียน วิธีการสอนเพื่อพัฒนาปัญญาหลายด้าน".
ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี กรุงเทพมหานคร. 2545.
- Bloom, B.S. "Mastery Learning : Theory and Practices". New York : Holt , Rinehart and
Winston Inc . 1976.
- Harry Maddox. "How to Study". New York . Fawcett Publication Inc .1963.
- Joseph D. Novak and D.Bob Gowin. Learning How to Learn "ศิลปะการเรียนรู้".
สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ แปลและจัดพิมพ์. 2534.

Luella Cole, Jesse Mary Ferguson. **"Students. Guide to Efficient Studmt"**. New York :
Rinehart&Company, 1964.

Richard I.Arends. **"Learning to Teach"**. 6th ed. Central Connecticut State University.

Warren L. Haslam and William F.Brown . **"Effectiveness of Study Skill Instruction
For High School Sophomore"**. Journal of Education Psychology. **59** : 223-226.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย / และ/หรือคติมข้อความลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด
 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง

2. คณะวิชา

- () 1. บริหารธุรกิจ () 5. นิเทศศาสตร์
 () 2. การบัญชี () 6. ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
 () 3. เศรษฐศาสตร์ () 7. เทคโนโลยีสารสนเทศ
 () 4. นิติศาสตร์ () 8. วิศวกรรมศาสตร์

3. เกณฑ์เฉลี่ยของท่านอยู่ในช่วงใด

- () 1. 0.00-0.99 () 2. 1.00-1.49 () 3. 1.50-1.99

4. ท่านมีรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนประมาณเดือนละเท่าใด

- () 1. 0-2,000 บาท () 3. 3,001-4,000 บาท
 () 2. 2,001-3,000 บาท () 4. 4,001 ขึ้นไป

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวรวมกันประมาณเดือนละเท่าใด

- () 1. 0-10,000 บาท () 3. 15,001-20,000 บาท () 5. 25,001 ขึ้นไป
 () 2. 10,001-15,000 บาท () 4. 20,001-25,000 บาท

6. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา/มารดา

	บิดา	มารดา
1. ประถมศึกษา		
2. มัธยมศึกษา/ปวช.		
3. อนุปริญญา/ปวส.		
4. ปริญญาตรี		
5. สูงกว่าปริญญาตรี		

7. อาชีพของบิดา/มารดา

	บิดา	มารดา
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
2. ลูกจ้างเอกชน		
3. แม่บ้าน		
4. ทำงานส่วนตัว เช่น พ่อค้า แม่ค้า ขับแท็กซี่ โดยเป็นเจ้าของรถเอง ฯลฯ		
5. ช่วยธุรกิจครอบครัว โดยไม่ได้รับค่าจ้าง เช่น เกษตรกร ฯลฯ		
6. เจ้าของกิจการ		

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเรียน

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง และสอดคล้องกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

พฤติกรรมกาเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเข้าเรียนทุกครั้ง ยกเว้นเจ็บป่วยหรือมีธุระ					
2. ท่านให้ความสนใจ และตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน					
3. ท่านเข้าห้องเรียนก่อนที่อาจารย์จะเริ่มสอน					
4. ท่านเรียนด้วยความกระตือรือร้น					
5. ท่านพยายามเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการเรียนด้วยการท่องจำ					
6. ในขณะที่เรียน ท่านจะจดบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมจากสิ่งที่อาจารย์สอน					
7. ท่านชอบซักถาม สอบถาม เมื่้ออาจารย์ถามในชั้นเรียน					
8. ท่านให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนเป็นอย่างดี					
9. การทำรายงานเป็นกลุ่มหรือปฏิบัติงานกลุ่มท่านจะมีส่วนร่วมเสมอ					
10. ท่านค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนเสมอ					
11. ท่านพยายามทำการบ้าน/รายงานด้วยตนเอง					
12. ท่านส่งการบ้าน รายงานตรงตามกำหนดส่ง					
13. ท่านตั้งใจฟังบรรยายตลอดทั้งคาบเรียน					
14. ท่านมักจะชอบพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์บรรยาย					
15. ในห้องเรียนท่านมักจะนั่งใกล้กับกลุ่มเพื่อนที่ตั้งใจเรียน					
16. ท่านมีความอยากที่จะรู้ให้มากกว่าที่อาจารย์สอน					
17. ท่านมีการวางแผนดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ					
18. ท่านมีการดูหนังสือมาก่อนล่วงหน้าที่จะเรียน					
19. ในแต่ละวันท่านวางแผนการเรียน การทำการบ้าน การทำรายงาน การอ่านหนังสือ และได้ทำตามแผนนั้น					
20. ท่านรีบทำการบ้าน รายงานที่อาจารย์มอบหมายทันที					

พฤติกรรมการเรียน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. หลังเลิกเรียนถ้าไม่เข้าใจ ท่านจะถามเพื่อนหรือถาม อาจารย์เพื่อให้เข้าใจ					
22. ท่านมักจะนำเนื้อหา/ประเด็นต่างๆจากที่เรียน มาพูดคุยกับเพื่อนหลังเลิกเรียน					
23. ท่านจะขยันเรียนมากขึ้นเมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย					
24. ท่านให้เวลากับการเรียนในแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ					
25. ท่านมักจะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
26. เมื่อมีเวลาว่างท่านมักจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับ วิชาการ					
27. เมื่อมีเวลาว่างท่านมักจะทบทวนเนื้อหาในวิชาต่างๆ ที่เรียนไปแล้ว					
28. ท่านเข้าเรียนเพราะมีการเช็คชื่อ					

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลง ในช่องที่ตรงกับความเห็นจริงและสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คำถาม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย					
1. จำนวนวิชาที่เรียน ในแต่ละวันมีความเหมาะสม					
2. ระยะเวลาที่เรียน ในแต่ละคาบเรียนมีความเหมาะสม					
3. ช่วงเวลาในการเรียน เช่น ช่วงเช้า บ่าย มีผลต่อผล การเรียนของท่าน					
4. วิธีการสอนของอาจารย์มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ของท่านในวิชานั้นๆ					
5. การจัดกลุ่มเรียน ในแต่ละวิชาที่จัดให้มีความ เหมาะสมดีกว่าการเลือกกลุ่มเรียนเอง					
การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย					
6. ท่านให้ความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆของ มหาวิทยาลัยที่จัดขึ้น					
การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย					
7. การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านต้องคิดและ ตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น					
8. การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านมีความ กระตือรือร้นมากขึ้น					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ท่านคิดว่าครอบครัวเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย					
10. การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ท่านจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น					
ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง					
11. ท่านมีความสามารถในการเรียนให้จบการศึกษาได้					
12. ท่านสามารถค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้					
13. ท่านสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของท่านเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นได้					
การตั้งเป้าหมายในชีวิต					
14. ท่านมีเป้าหมายในชีวิตของท่าน					
การเลือกอาชีพในอนาคต					
15. ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษาที่ต้องประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน					

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรค

1. ปัญหาและอุปสรรคใดบ้างที่ท่านคิดว่ามีผลต่อผลการเรียนของท่าน

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรสนับสนุน/ส่งเสริม หรือปรับปรุงแก้ไขในด้านใดที่เกี่ยวข้องกับท่านและคิดว่า จะช่วยให้ท่านมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

ประวัติผู้วิจัย

อาจารย์ นภาพรณัฏ์ จันทร์ศัพท์

วุฒิการศึกษา

วท.บ.(สถิติประยุกต์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พ.บ.ม.(วิทยาการประกันภัย)สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ประสบการณ์การทำงาน

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์